

GOV/ALT/3202-2006

**A LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA
DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA**

- Secció Cinquena -

L'Advocat de la Generalitat de Catalunya, en representació i defensa d'aquesta, en el recurs núm. **485/2006-E** interposat pel senyor FELICIANO SÁNCHEZ LÓPEZ, en la forma més procedent en dret,

DIC:

Que havent estat notificada amb data 29.7.11 a aquesta representació la interlocutòria de 28.7.11 dictada en aquestes actuacions, en relació amb l'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9.12.10, mitjançant aquest escrit INTERPOSO RECURS DE REPOSICIÓ contra la interlocutòria de 28.7.11, de conformitat amb les següents

AL·LEGACIONS

PRIMERA. La interlocutòria de 28 de juliol de 2011.

És objecte del recurs de reposició que s'interposa mitjançant el present escrit, la interlocutòria de 28 de juliol de 2011, dictada en l'incident d'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010, i que, en la seva part dispositiva acorda:

<<Establecer el plazo máximo de dos meses para que por la Consejera de Enseñanza de la Generalidad de Cataluña se adopten cuantas medidas estime precisas *"para adaptar el sistema de*

enseñanza a la nueva situación creada por la declaración de la Sentencia 31/2010 del Tribunal Constitucional que considera también al castellano como lengua vehicular de la enseñanza en Cataluña junto con el catalán”, debiendo, transcurrido el referido plazo, informar al Tribunal de las adoptadas, con las consecuencias legales que su incumplimiento puede suponer en los términos del artículo 112 de la Ley Jurisdiccional>>

Aquesta interlocutòria es dicta per aqueixa Sala una vegada examinades les al·legacions i la documentació aportades pel Departament d'Ensenyament mitjançant el seu escrit de 13 de juliol de 2011, tota vegada que, a entendre d'aqueixa Sala, *“el citado escrito resulta insuficiente para considerar cumplida la declaración contenida en el fallo de la sentencia dictada por el Tribunal Supremo...”* (FJ 3r de la interlocutòria de 28.7.11, primer incís).

En concret, aqueixa Sala considera que allò posat de manifest en l'escrit de 13 de juliol de 2011 no dóna compliment al que el Tribunal Suprem estableix en la part dispositiva de la sentència de 9 de desembre de 2010, de que *“el castellano se utilice también como lengua vehicular en el sistema educativo de la Comunidad Autónoma de Cataluña, y en consecuencia y para ello la Generalidad deberá adoptar cuantas medidas sean precisas para adaptar su sistema de enseñanza a la nueva situación creada por la declaración de la Sentencia 31/2010 del Tribunal Constitucional que considera también al castellano como lengua vehicular de la enseñanza en Cataluña junto con el catalán”* (FJ 3r) i estableix com a pauta la que detalla el mateix Tribunal Suprem en el FJ 7è de la sentència de 9 de desembre de 2010, i que la Sala transcriu parcialment en el FJ 3r de la interlocutòria que ara s'impugna.

SEGONA. L'abast i efectes de la interlocutòria de 28 de juliol de 2011.

La interlocutòria que es recorre porta causa, com hem vist, de l'execució de la sentència del TS de 9 de desembre de 2010 que, al seu torn, va estimar parcialment el recurs de cassació interposat per la recurrent contra la sentència

d'aqueixa Sala de 5 de desembre de 2008, que havia estat favorable al sistema educatiu i al model lingüístic de Catalunya.

El recurrent va efectuar, al seu dia, la petició inicial davant l'Administració educativa en nom dels seus dos fills, estudiants en aquell moment (curs 2005-06) de 2n curs d'educació secundària obligatòria i de 3r curs de educació primària, respectivament. La seva pretensió, per tant, interessava una actuació administrativa que havia d'afectar l'esfera educativa dels seus fills i, en conseqüència, la seva legitimació ho era en tant en quant els seus fills eren usuaris del servei públic educatiu (entès com al conjunt de centres educatius sufragats amb fons públics). Per això, l'estimació del recurs contenciós administratiu, obtinguda mitjançant la cassació de la sentència d'aqueixa Sala, comporta l'afectació de la situació individual del recurrent, i més concretament, dels centres educatius sufragats amb fons públics on es trobin matriculats els fills del recurrent. Entendre el contrari, això és, un abast de la interlocutòria més enllà de la situació jurídica individualitzada del recurrent, suposaria, en tot cas, un extralimitació en l'execució que aniria més enllà de la legitimació del recurrent per a exercitar les seves pretensions, donant lloc a una resolució judicial que patiria d'incongruència al pretendre modificar el model educatiu global establert en la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'Educació, i que vulneraria el dret a la tutela judicial efectiva d'aquesta Administració, reconegut a l'art. 24 de la Constitució, advertiment que s'efectua als efectes d'una eventual demanda d'emparament davant el Tribunal Constitucional.

No obstant, ja d'entrada cal apuntar aquí que l'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 no podria, en cap cas, i malgrat afectar situacions individualitzades i concretes, comportar la separació d'alumnes en centres ni en grups classe diferents per raó de llur llengua habitual, ja que el tracte desigual comportaria conculcar allò previst a la legislació vigent a Catalunya en matèria de règim lingüístic a l'ensenyament, tota vegada que l'art. 11.3 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, que analitzarem amb molt més detall més endavant, impedeix expressament aquesta separació. Precisament, tal i com també detallarem al seu moment en aquest escrit de recurs, el Ple de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia ha reconegut en la Sentència núm. 526/2011, de

18 de juliol, FJ 3r, que "(...) puede extraerse de la Sentencia nº 31/2010 del Tribunal Constitucional una serie de conclusiones (...) el derecho de los alumnos a no ser separados en centros ni en grupos clase diferentes por razón de su lengua habitual".

Aquesta mateixa Sentència núm. 526, de 18 de juliol de 2011, al seu FJ 7è estableix que: "Nada añadé a estas consideraciones la Sentencia del Tribunal Supremo de 9 de diciembre de 2010, la cual, seguida por otras varias, ha abordado la cuestión relativa a la lengua vehicular de la enseñanza en Cataluña. En efecto, dichas resoluciones no se refieren como en este caso a una disposición de carácter general, sino a actuaciones administrativas concretas, de manera que el método con el que debe abordarse la cuestión litigiosa resulta ciertamente distinto". Com es veu, la mateixa Sala es refereix a actuacions administratives concretes i les diferencia d'una disposició d'abast general, la qual cosa no fa sinó refrendar que som davant d'un supòsit on l'execució s'ha de limitar a la situació jurídica individualitzada del recurrent.

En aquest supòsit, la situació individual es concreta només en un dels dos fills del recurrent, en concret el seu fill que el curs 2010-2011 va cursar 2n curs d'educació secundària obligatòria, ja que l'altre filla ja no cursa estudis no universaris, i, per tant, les mesures d'execució adoptades envers el fill del recurrent quant a la utilització de la llengua castellana són les previstes a la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació. Cal aquí també ressenyar la Resolució d'execució dictada per la secretària general d'Ensenyament amb data 19 d'abril de 2011, i que ja consta aporta a aqueixa Sala, i en la que es concreten diverses mesures d'execució relatives al fill del recurrent.

TERCERA. L'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 no pot contravenir el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya aprovat per la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació.

La sentència del Tribunal Suprem de 9.12.10 fonamenta l'estimació del recurs de cassació bàsicament en la consideració de la llengua castellana com a

llengua vehicular i d'aprenentatge en l'ensenyament, i ho fa en base als fonaments jurídics que el Tribunal Constitucional ha anat esgrimint en les sentències on ha tractat aquesta matèria, especialment les SSTC 337/1994 i 31/2010, que, no obstant, han validat el model que s'aplica a Catalunya.

Ara bé, el que aquesta representació posa en qüestió és la interpretació que el Tribunal Suprem efectua en la fonamentació jurídica de la sentència de 9.12.10 i que aqueixa Sala ha reproduït en el FJ 3r de la interlocutòria de 28.7.11 que aquí s'impugna.

Concretament, el Tribunal Suprem, en el FJ 7è de la sentència de 9.12.10 diu que *"y para ello y de acuerdo con lo hasta aquí expresado procede estimar el recurso contencioso administrativo en su momento interpuesto, y declarar el derecho del recurrente a que el castellano se utilice como lengua vehicular en el sistema educativo de la Comunidad Autónoma de Cataluña en la proporción que proceda dado el estado de normalización lingüística alcanzado por la sociedad catalana, de modo que el mismo no quede reducido en su uso al de objeto de estudio de una asignatura más, sino que se haga efectiva su utilización como lengua docente y vehicular en la enseñanza. Esta declaración abre un interrogante acerca de cuál deba ser la proporción en la que se incorpore el castellano como lengua vehicular al sistema de enseñanza en Cataluña. La determinación de la misma y su puesta en práctica corresponde acordarla a la Generalidad de Cataluña, de modo que si el Gobierno de la misma creyese que el objetivo de normalización lingüística estuviera ya conseguido, ambas lenguas cooficiales deberían ser vehiculares en la misma proporción y si, por el contrario, se estimase la existencia aún de un déficit en ese proceso de normalización en detrimento de la lengua propia de Cataluña, se debería otorgar al catalán un trato diferenciado sobre el castellano en una proporción razonable, que, sin embargo, no haga ilusoria o simplemente constituya un artificio de mera apariencia en la obligada utilización del castellano como lengua vehicular. Trato de favor que debería ser transitorio hasta tanto se obtenga el objetivo de normalización que constituye el modelo de conjunción lingüística o de bilingüismo integral que constituye el modelo constitucional que garantiza el principio de lealtad constitucional entre Administraciones Públicas y que de acordarse deberá estar suficientemente*

motivado". Amb aquesta argumentació, que la interlocutòria d'aqueixa Sala ha reproduït textualment, el Tribunal Suprem està efectuant una interpretació de la doctrina constitucional que va més enllà del que el mateix Tribunal Constitucional ha dit en les seves sentències, tal i com s'analitzarà en l'al·legació cinquena d'aquest escrit de recurs, i, el que és més greu, està fixant, mitjançant la fonamentació jurídica d'una sentència, aspectes essencials del règim lingüístic del sistema educatiu a Catalunya establert de manera específica per una Llei del Parlament de Catalunya, la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, i en desenvolupament del que preveu l'art. 35 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

El fet que el règim lingüístic vigent del sistema educatiu de Catalunya estigui fixat en una norma amb rang de Llei, comporta que, si s'executa la sentència del Tribunal Suprem de 9.12.10 en els termes que postula la part contrària, es contravindria frontalment el que estableix l'esmentada Llei 12/2009, llei que és plenament vigent, que no ha estat declarada inconstitucional i que la Generalitat de Catalunya té l'obligació d'aplicar i fer complir. Dit d'una altra manera, dur a terme una execució en els termes proposats per la part actora comportaria que la jurisdicció ordinària s'irrogaria una potestat de la que no disposa, això és, la d'impedir l'aplicació d'una norma vigent amb rang de llei, amb vulneració de la reserva al Tribunal Constitucional del control de la constitucionalitat de les normes amb rang de llei de les Comunitats Autònomes, i amb excés de jurisdicció, alhora que una vulneració del deure dels Tribunals de resoldre els assumptes atenent-se al sistema de fonts establert, conculcant el dret a la tutela judicial efectiva d'aquesta Administració (art. 24 CE), la qual cosa es posa també de manifest als efectes d'un eventual recurs d'emparement constitucional. En aquest sentit, escau esmentar les SSTC 23/2988 (FJ 1), 90/1990 (FJ 4), 12/1991 (FJ 2) i 173/2002 (FJ 6 a 10).

Per això, l'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010, i també la interlocutòria d'aqueix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que resolgui l'incident d'execució, han de ser respectuoses amb el règim lingüístic del sistema educatiu que preveu la Llei 12/2009, d'Educació, i que seguidament veurem, així com amb la jurisprudència del Tribunal

Constitucional en la matèria. I en els mateixos paràmetres s'han de moure les mesures que per a la seva execució pren la Generalitat.

QUARTA. El model lingüístic del sistema educatiu de Catalunya com a garantia de l'assoliment de les plenes competències lingüístiques de l'alumnat en el coneixement de les dues llengües oficials.

Atesa la preocupació que la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 conté al respecte de que l'ús de la llengua castellana com a vehicular esdevingui només una mera aparença, és convenient analitzar el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya que està expressament regulat a la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació.

Aquest Llei, aprovada amb posterioritat a la data en què per part del recurrent es va formular la seva sol·licitud davant de l'Administració educativa, suposa un nou paràmetre en l'anàlisi jurídica del nostre sistema educatiu, i amb la qual es veu reforçada la impossibilitat d'entendre que la legalitat actual, aprovada pel Parlament de Catalunya, hagi relegat la llengua castellana al punt de creure que el seu ús pugui ser il·lusori o un artifici.

D'aquesta Llei, el Títol II està íntegrament dedicat al règim lingüístic i, dins d'aquest títol, els preceptes més significatius als efectes que aquí ens ocupen són els art. 10.1, 11, 13, 14, 15 i 57.4, cap dels quals ha estat qüestionat en el recurs d'inconstitucionalitat que 50 diputats del Partido Popular van interposar davant del Tribunal Constitucional contra la mateixa, i que es troba actualment en tramitació. És molt rellevant, doncs, que aquest model lingüístic que resulta de tots aquest preceptes de la Llei d'Educació, no ha estat qüestionat per cap institució ni força política.

Analitzem, doncs, la regulació que respecte del règim lingüístic, es conté a la Llei 12/2009, d'Educació, i, en especial, els articles esmentats:

1.-L'art. 10, que amb el títol "*Dret i deure de conèixer les llengües oficials*", estableix:

"Els currículums han de garantir el ple domini de les llengües oficials catalana i castellana en finalitzar l'ensenyament obligatori, d'acord amb el Marc europeu comú de referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de les llengües"

2.-L'art. 11, sota el títol de "El català, llengua vehicular i d'aprenentatge", que estableix:

"1. El català, com a llengua pròpia de Catalunya, és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu

2. Les activitats educatives, tant les orals com les escrites, el material didàctic i els llibres de text, i també les activitats d'avaluació de les àrees, les matèries i els mòduls del currículum, han d'ésser normalment en català, excepte en el cas de les matèries de llengua i literatura castellanques i de llengua estrangera, i sens perjudici del que estableixen els articles 12 i 14.

3. Els alumnes no poden ésser separats en centres ni en grups classe diferents per raó de llur llengua habitual.

4. En el curs escolar en què els alumnes iniciïn el primer ensenyament, les mares, els pares o els tutors dels alumnes la llengua habitual dels quals sigui el castellà poden instar, en el moment de la matrícula, i d'acord amb el procediment que estableixi el Departament, que llurs fills hi rebin atenció lingüística individualitzada en aquesta llengua"

3.- L'art. 13, titulat "Competència lingüística del professorat, dels professionals d'atenció educativa i del personal d'administració i serveis", que al seu apartat 1 disposa:

"Els mestres i els professors de tots els centres han de tenir la titulació requerida i han d'acreditar, en la forma que es determini per reglament, el domini de les dues llengües oficials, de manera que en puguin fer un ús adequat, tant oral com escrit, en l'exercici de la

funció docent. Els mestres i els professors, en l'exercici de llur funció, han d'emprar normalment el català, tant en les activitats d'ensenyament i aprenentatge com en l'àmbit general del centre."

4.- L'art. 15, sota el títol "Programes d'immersió lingüística" estableix:

"1. El Departament, per tal que el català mantingui la funció de llengua de referència i de factor de cohesió social, ha d'implantar estratègies educatives d'immersió lingüística que n'assegurin l'ús intensiu com a llengua vehicular d'ensenyament i d'aprenentatge. La definició d'aquestes estratègies ha de tenir en compte la realitat sociolingüística, la llengua o les llengües dels alumnes i el procés d'ensenyament del castellà.

2. Els centres han d'adaptar els horaris a les característiques dels programes d'immersió lingüística, tenint en compte el nombre d'hores de les àrees lingüístiques que s'hagin d'impartir al llarg de l'etapa"

5.- I l'art. 57.4, que disposa:

"...l'ensenyament del català, de l'occità, del castellà i de les llengües estrangeres ha de rebre una atenció especial durant l'educació bàsica. En acabar aquesta etapa, els alumnes han d'haver assolit una sòlida competència comunicativa, de manera que puguin emprar normalment i amb correcció les llengües oficials"

En síntesi, ens trobem amb que, d'acord amb l'objectiu de normalització lingüística, el sistema estableix el català com a llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu, igual que preveu l'art. 35 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'art. 23 de la Llei 1/1998, de política lingüística, sense que aquesta previsió resulti exclouent de la llengua castellana com a llengua vehicular i sense que les previsions relatives a la llengua castellana ho siguin només d'una manera fictícia, la qual cosa s'acredita en el conjunt de la norma.

A més, es preveuen mecanismes d'atenció individualitzada i sistemes d'acolliment lingüístic, i, tot això, juntament amb la resta d'aspectes relatius al coneixement d'ambdues llengües oficials, queda emmarcat dins del projecte educatiu que s'haurà d'adequar a la realitat sociolingüística existent.

Cal remarcar, així mateix, que ni de la Llei d'Educació ni de cap altra norma vigent a Catalunya en resulta l'exclusió de la llengua castellana com a llengua vehicular del sistema educatiu.

Per altra banda, la Llei d'Educació preveu sistemes de seguiment, avaluació, control i prospectiva, que, juntament amb el règim lingüístic previst a la mateixa llei, possibiliten que el sistema educatiu a Catalunya sigui un sistema que preveu la seva adaptació a la situació social –entre elles, la sociolingüística- en cada moment.

Així, en el seu Títol XI, denominat "*De l'avaluació i la prospectiva del sistema educatiu*", la Llei crea, en el Capítol III "*l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació*", quines funcions, d'acord amb l'article 190.1 de la Llei, són:

a) Fomentar l'avaluació en general i l'autoavaluació de l'Administració educativa, els centres educatius, el professorat, els alumnes, els serveis, els programes i les activitats que constitueixen el sistema educatiu.

b) Definir principis i homologar criteris i mètodes d'avaluació de l'educació i de prospectiva en l'àmbit educatiu.

c) Portar a terme les diverses modalitats d'avaluació establertes per l'article 186.

d) Determinar, d'acord amb la Inspecció d'Educació, els models i els protocols pertinents per a l'avaluació de centres i la supervisió dels resultats.

e) Determinar, d'acord amb la Inspecció d'Educació, els models i els protocols d'avaluació de la funció docent i de la funció directiva.

f) Portar a terme activitats de recerca i prospecció sobre tendències i polítiques que poden influir en la innovació de l'activitat educativa. Aquestes activitats es porten a terme tenint en compte els canvis

socials, econòmics, demogràfics, tecnològics, normatius i organitzatius que afecten l'àmbit de l'educació, en general, i de l'avaluació, en particular."

La Disposició Transitòria Tercera del Decret 32/2011, de 4 de gener, d'estructuració del Departament d'Ensenyament, preveu que "*mentre no entri en funcionament l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, el Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu mantindrà l'estructura i funcions previstes al Decret 269/2007, d'11 de desembre*" i cal tenir present que les funcions del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu són anàlogues a les funcions que la llei atorga a l'Agència.

Aquest Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, en compliment de les seves funcions, analitza periòdicament l'assoliment dels objectius fixats en matèria educativa, i de manera molt especial el coneixement de les llengües catalana i castellana en les diferents etapes educatives, així com que tota la població de Catalunya, en acabar el sistema educatiu, domini les dues llengües oficials (previsió de l'art 10 de la Llei d'Educació). Aquests anàlisis i estudis han de permetre, en el supòsit de modificació dels resultats de l'actual nivell de coneixement i ús de les llengües oficials, que el Govern pugui promoure l'adaptació del sistema educatiu català a la realitat sociolingüística que esdevingui. Vegi's especialment que, d'acord amb les finalitats de l'avaluació i la prospectiva que es recullen a l'art. 182 de la mateixa Llei d'Educació, l'avaluació s'estén a tots els àmbits del sistema educatiu i comprèn tots els aspectes i manifestacions, de la qual en derivaran els estudis, entre altres els sociolingüístics, que permeten adaptar el sistema educatiu a la realitat canviant.

La Llei d'Educació preveu també, a l'art. 171, el Consell Escolar de Catalunya que, entre d'altres funcions, té atribuïda la de ser consultat preceptivament sobre les actuacions generals dirigides a millorar la qualitat de l'ensenyament i a millorar-ne l'adequació a la realitat social de Catalunya, i les dirigides a compensar les desigualtats i les deficiències socials i individuals. Això mateix es desenvolupa a nivell dels consells territorials i municipals en la pròpia Llei.

Finalment, escau fer esment de la Inspecció d'Educació, prevista al capítol VII del títol X de la Llei i que, de conformitat amb el que estableix l'art. 178 té, entre les seves funcions, la de supervisar i avaluar els centres i els serveis educatius i controlar l'assoliment dels objectius definits, respectivament, en els projectes educatius i en els plans d'actuació, desenvolupar processos avaluadors i participar en l'aplicació d'avaluacions i emetre informes.

Com es veu, doncs, la Llei d'Educació no només preveu un règim lingüístic que és plenament respectuós amb el règim lingüístic de cooficialitat i que persegueix l'assoliment de les plenes competències lingüístiques en ambdues llengües, sinó que també preveu un conjunt d'instruments de verificació, anàlisi i control –Avaluació del Sistema Educatiu, Consells Escolars i Inspecció d'Educació– que completen el sistema educatiu de Catalunya i són els garants alhora de fer el seguiment i estudi, entre altres, de la realitat sociolingüística que permeti adaptar el sistema educatiu a la mateixa, amb la finalitat de que quedi plenament garantit que l'alumnat assoleixi el ple domini d'ambdues llengües oficials en finalitzar l'ensenyament obligatori.

CINQUENA. El règim lingüístic de la Llei d'Educació s'adequa plenament al que estableix la Constitució i a la doctrina del Tribunal Constitucional.

Analitzat quin és el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya, previst a la Llei d'Educació, anem ara a veure com, de conformitat amb els pronunciaments que ha vingut efectuant el Tribunal Constitucional, aquest règim lingüístic és plenament constitucional.

L'existència de dues llengües oficials a Catalunya ha condicionat la definició legal del model educatiu ja en el mateix Estatut d'Autonomia de Catalunya, així com també en la seva concreció a la Llei d'educació, dins del marc de la legislació bàsica estatal, i conforme amb la interpretació fixada per la doctrina del Tribunal Constitucional, especialment, a les Sentències 337/1994 i 31/2010.

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 va donar continuïtat al model lingüístic de l'educació que s'havia configurat anteriorment a partir de les Lleis

de Catalunya 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística (arts. 14 a 20), la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (arts. 20 a 24), i que en l'actualitat es troba definit a la l'art. 35 de l'EAC de 2006, i el Títol II de la Llei d'Educació, en el marc del que disposen les Lleis Orgàniques 8/1985, de 3 de juliol, del Dret a l'educació, i 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.

El model de conjunció lingüística vigent a Catalunya conté, com hem vist en l'anterior al·legació, un seguit de principis sobre els quals es construeix el model, principis que, tots ells, han rebut l'aval del Tribunal Constitucional ja des de l'any 1983 i fins l'actualitat.

Aquests principis són :

1r.- Els alumnes no poden ser separats en centres ni en grups de classe diferents per raó de llur llengua habitual (art. 11.3 Llei d'Educació):

Al respecte d'aquest principi, El TC ja va admetre que aquest sistema era constitucionalment legítim perquè responia a un propòsit d'integració i cohesió social a Catalunya (SSTC 337/1994 FJ10 i 31/2010 FJ 24).

2n- En finalitzar l'ensenyament obligatori els estudiants han de poder tenir el ple domini de les llengües catalana i castellana, d'acord amb el Marc europeu comú de referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de les llengües (art. 10.1 Llei d'Educació):

El TC ha establert que l'ensenyament de les llengües oficials és una de les conseqüències inherents, precisament, a la seva oficialitat (SSTC 87/1983 FJ 5 i 31/2010 FJ 24), i pertoca als poders públics, i concretament al legislador bàsic estatal i, a Catalunya, a la Generalitat, la determinació dels currículums dels diferents nivells, etapes, cicles i graus de l'ensenyament, i organitzar el seu desenvolupament en els centres docents, ja que la educació és una activitat reglada (SSTC 337/1994 FJ 9 i 31/2010 FJ 24).

3r- El català és la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu (art. 11.1 Llei d'Educació):

El TC no ha posat en dubte, ans al contrari, la legitimitat constitucional d'un ensenyament en el qual el vehicle de comunicació sigui el català, juntament amb el castellà (STC 137/1986, FJ 1).

Així mateix, ha quedat clarament fixat que l'Estat i la Generalitat estan facultats per determinar la utilització de les dues llengües oficials com a llengües de comunicació a l'ensenyament d'acord amb el repartiment competencial en matèria d'educació (STC 337/1994 FJ 9 i 31/2010 FJ 24), que resulta perfectament legítim que el català en atenció a l'objectiu de normalització lingüística a Catalunya, sigui el centre de gravetat d'aquest model de bilingüisme (STC 337/1994 FJ 10 i 31/2010 FJ 24), i que aquesta utilització normal del català no pot ser entesa en un sentit exclouent de la utilització també del castellà (SSTC 337/1994 FJ 9 i 337/1994 FJ 24).

En efecte, la STC 337/1994, en el FJ 7è, ja va manifestar que l'objectiu de la normalització és aconseguir un ampli coneixement i ús de la llengua catalana en el territori de la comunitat:

"Dentro de estas acciones políticas se incluyen, como ya se ha declarado por este Tribunal, las disposiciones de las Comunidades Autónomas encaminadas a promover la normalización lingüística en su territorio (SSTC 69/1988 y 80/1988). Disposiciones cuyo objetivo general no es otro que la de asegurar el respeto y fomentar el uso de la lengua propia de la Comunidad Autónoma y cooficial en ésta y, a este fin, corregir positivamente una situación histórica de desigualdad respecto al castellano, permitiendo alcanzar, de forma progresiva y dentro de las exigencias que la Constitución impone, el más amplio conocimiento y utilización de dicha lengua en su territorio. "

Precisament, quan en el mateix FJ 24 de la Sentència 31/2010, el TC interpreta l'art. 35.1 i .2 de l'EAC de conformitat amb la Constitució i reconeix el dret a rebre l'educació en català en un sentit no exclouent del dret a també rebre l'educació en castellà, a la vegada que parteix també de l'acceptació de la

perfecta constitucionalitat de l'art. 35.3 de l'EAC, que obliga a no separar els alumnes en centres ni en grups de classe diferents per raó de llur llengua habitual, ho fa en base a allò que el mateix Tribunal va determinar a la Sentència 337/1994, i reitera ara al FJ 24 de la STC 31/2010:

"Siendo así que ambas lenguas han de ser no sólo objeto de enseñanza, sino también medio de comunicación en el conjunto del proceso educativo, es constitucionalmente obligado que las dos lenguas cooficiales sean reconocidas por los poderes públicos competentes como vehiculares, siendo en tales términos los particulares titulares del derecho a recibir la enseñanza en cualquiera de ellas. Por tanto resulta perfectamente "legítimo que el catalán, en atención al objetivo de la normalización lingüística en Cataluña, sea el centro de gravedad de este modelo de bilingüismo", aunque siempre con el límite de que "ello no determine la exclusión del castellano como lengua docente de forma que quede garantizado su conocimiento y uso en el territorio de la Comunidad Autónoma".

És d'acord amb aquesta consideració que el Tribunal ha determinat a la Sentència 31/2010 la constitucionalitat del model de conjunció lingüística en el qual el centre de gravetat queda desplaçat cap a l'ús normal del català, no excloent del castellà, i que aquest model satisfà el dret de rebre l'educació en català i en castellà.

4t- S'estableixen mesures d'acollida i d'atenció lingüística i d'adaptació al sistema per als estudiants que s'hi incorporin sense conèixer una de les llengües oficials (art. 10.2 Llei d'Educació):

Els poders públics, per aconseguir la plena adaptació i integració dels estudiants en el sistema educatiu, han d'oferir-los els mitjans de recolzament adequats que els facilitin el previ coneixement del català, ja que el dret a la educació comprèn el dret a rebre-la en una llengua comprensible (STC 337/1994 FJ 11).

5è- Les mares, els pares o els tutors dels estudiants la llengua habitual dels quals sigui el castellà poden exercir un dret d'opció lingüística en el curs en el qual iniciïn el primer ensenyament, per tal que llurs fills rebin atenció lingüística individualitzada en aquesta llengua (art.11.4 Llei d'Educació):

Al marge d'aquest dret a l'atenció lingüística individualitzada, no existeix un dret d'opció lingüística que permeti rebre l'ensenyament en una determinada de les dues llengües oficials. Ni el reconeix la Constitució Espanyola, ni l'EAC, ni la legislació orgànica o ordinària de l'ensenyament, i el Tribunal Constitucional ha negat expressament que hagi de ser reconegut en el sistema de conjunció lingüística vigent a Catalunya. Així es va establir a la Sentència 337/1994 (FJ 9) i s'ha reiterat a la 31/2010 (FJ 24), en determinar que:

“Por lo demás, “también desde la perspectiva del art. 27 C.E. ha de llegarse a la conclusión de que ni del contenido del derecho constitucional a la educación reconocido en dicho precepto ni tampoco, en particular, de sus apartados 2, 5 y 7, se desprende el derecho a recibir la enseñanza en sólo una de las dos lenguas cooficiales en la Comunidad Autónoma, a elección de los interesados. El derecho de todos a la educación, no cabe olvidarlo, se ejerce en el marco de un sistema educativo en el que los poderes públicos —esto es, el Estado a través de la legislación básica y las Comunidades Autónomas en el marco de sus competencias en esta materia— determinan los currículos de los distintos niveles, etapas, ciclos y grados de enseñanza, las enseñanzas mínimas y las concretas áreas o materias objeto de aprendizaje, organizando asimismo su desarrollo en los distintos Centros docentes; por lo que la educación constituye, en términos generales, una actividad reglada. De este modo, el derecho a la educación que la Constitución garantiza no conlleva que la actividad prestacional de los poderes públicos en esta materia pueda estar condicionada por la libre opción de los interesados de la lengua docente. Y por ello los poderes públicos —el Estado y la Comunidad Autónoma— están facultados para determinar el empleo de las dos lenguas que son

cooficiales en una Comunidad Autónoma como lenguas de comunicación en la enseñanza, de conformidad con el reparto competencial en materia de educación” (STC 337/1994, FJ 9).”

6è- El model lingüístic de l'educació que resulta de la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació, s'inclou en el projecte educatiu, que s'adapta a la realitat sociolingüística específica, tota vegada que l'entorn sociolingüístic és una realitat canviant.

En conclusió, el model lingüístic que regula la Llei 12/2009, d'Educació, i que es formula a partir de les Lleis de Catalunya 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística (arts. 14 a 20) i de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (arts. 20 a 24), i que en l'actualitat es troba definit a la l'art. 35 de l'EAC de 2006, ha estat reiteradament validat pel Tribunal Constitucional en les seves sentències 87/1983, 137/86, 337/1994 i 31/2010, i per això no es pot qüestionar la seva vigència i aplicació.

SISENA. La jurisprudència de la pròpia Sala Contenciosa Administrativa d'aqueix Tribunal Superior de Justícia de Catalunya s'ha pronunciat en sentit favorable al vigent règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya.

Però no només el Tribunal Constitucional, en les sentències esmentades en l'al·legació anterior, ha atorgat plena validesa i vigència al model de conjunció lingüística de l'ensenyament a Catalunya. També aqueixa mateixa Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en molt recents pronunciaments, tots ells posteriors a la STC 31/2010 i a la sentència del Tribunal Suprem sobre quina execució aquí es debat, ha determinat la validesa del model lingüístic educatiu.

En primer lloc, en el recurs núm. 45/2011, especial per a la protecció jurisdiccional de drets fonamentals, interposat per Convivència Cívica Catalana contra la *Resolució ENS/ 226/2011, d'1 de febrer, per la qual s'aproven les*

normes de preinscripció i matrícula de l'alumnat als centres del Servei d'Educació de Catalunya i altres centres educatius, en els ensenyaments sostinguts amb fons públics d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria, de batxillerat, de formació professional, de programes de qualificació professional inicial (PQPI) realitzats pel Departament d'Ensenyament, artístics, esportius, d'idiomes o d'educació d'adults, per al curs 2011-2012, la Secció 2^a d'aqueixa Sala, mitjançant la seva sentència núm. 602/2011, de 20 de juliol de 2011 (declarada ferma amb data 1 de setembre de 2011), desestima el recurs i, quant al model lingüístic del sistema educatiu de Catalunya, en el FJ 2n diu:

"(...) tanto en el Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 como en la posterior Llei 12/2009, de 10 de julio, d'Educació, el legislador autonómico catalán ha mantenido la opción de la Llei 7/1983 de Normalització Lingüística y de la posterior Ley 1/1998, de 7 de enero, de Política Lingüística, de un modelo (el sistema de conjunción lingüística), de no separación de los alumnos en centros ni en grupos clase distintos en razón de su lengua habitual (art. 11.3 de la Ley 12/2009 y art. 35.3 del Estatut d'Autonomia).

(...) El derecho a recibir la primera enseñanza en la lengua habitual ya se reconocía en el art. 14.2 de la Llei 7/1983 y en el 21.2 de la Ley 1/1998, con la obligación para la Administración de garantizar este derecho poniendo los medios necesarios para hacerlo efectivo. Y entre tales medios, el legislador autonómico, en la Llei d'Educació 12/2009, de 10 de julio, ha optado expresamente por el sistema de atención individualizada, pues el art. 11.4 de la Llei 12/2009 dispone que, "en el curs escolar en què els alumnes iniciïn el primer ensenyament, les mares, els pares o els tutors dels alumnes la llengua dels quals sigui el castellà poden instar, en el moment de la matrícula, i d'acord amb el procediment que estableixi el Departament, que llurs fills hi rebin atenció lingüística individualitzada en aquesta llengua." Dicho precepto, precisamente, no se halla incluido en el recurso de constitucionalidad número 8741-2009 admitido a trámite contra otros preceptos de esta ley "

Dado que el contenido del art. 27 de la Constitución, derecho a la educación, no comprende el derecho específico a un modelo o sistema determinado para garantizar ese otro derecho de configuración legal, cual es el de recibir la primera enseñanza en castellano, ninguna vulneración del derecho constitucional puede predicarse del art. 18.6 de la resolución, que, reiteramos, reproduce el art. 11.4 de la Llei 12/2009, cuya adecuación al bloque de constitucionalidad ni siquiera plantea el recurrente.

Y tampoco se aprecia la discriminación o vulneración del derecho de igualdad que se denuncia. El trato desigual ha de ser lesivo del derecho que nos ocupa, que si bien la demanda enuncia como el derecho de los niños a recibir enseñanza en la lengua petitionada por los padres, el legislador ordinario autonómico (no el constituyente) configura como el de recibir la primera enseñanza en la lengua habitual (del niño/a).

Ante todo, tal derecho, el de recibir la primera enseñanza en la lengua habitual, no es un derecho fundamental constitucional cuya vulneración nos corresponda examinar en este procedimiento, dada la opción voluntaria por este recurso que se ha llevado a cabo. Pero además la recurrente no aporta ni alega término alguno de comparación sobre el que articular un eventual juicio de igualdad y que, por consiguiente, fuera revelador de un supuesto trato desigual lesivo del citado derecho.

Por otra parte, en nuestra sentencia ya citada 135/1994, señalamos que el sistema de conjunción lingüística "al no imponer ningún género de segregación por razones lingüísticas, no comporta ningún elemento discriminatorio, alentando valores proclamados en la Constitución ligados al libre desarrollo de la personalidad humana".

Igualmente, en la misma sentencia examinamos la conformidad del sistema de conjunción lingüística a la Declaración Universal de los

Derechos Humanos, que también invoca la presente demanda, con transcripciones de sentencias del Tribunal Europeo de Derechos Humanos en relación con la prohibición de discriminación. Tras recordar que no se vulnera el derecho a la igualdad por la imposición de diferencias de trato si se basan en una apreciación objetiva de circunstancias de hecho esencialmente diferentes, en dicha sentencia dijimos que “no confirma una menor amplitud del reconocimiento y del efectivo derecho a la educación en su dimensión lingüística que si pudieran considerarse como personas pertenecientes a una minoría (..) al no impedir de ningún modo el aprendizaje y la recepción de la instrucción en el idioma materno, sino la adición de una lengua oficial”.

I en relació amb el model de casella del full de preinscripció, en què es pregunta per les llengües que l'alumne entén, i que s'ha introduït per la resolució ENS/226/2011, aquesta mateixa sentència afirma:

“...tal como han reiterado varias sentencias de la sección 5ª de esta Sala, incluir la pregunta por la lengua habitual en el modelo de preinscripción sin duda es un medio idóneo para cumplir de forma efectiva el derecho a recibir la primera enseñanza en la lengua habitual, pero no es la única forma ni la exclusiva en que se puede satisfacer tal derecho, y que el nuevo modelo de casilla introducido por la administración, que pregunta por las lenguas que el alumno/a entiende también hace posible la satisfacción del citado derecho.

La indicación de cual es la lengua habitual no comporta necesariamente que los padres deseen que la primera enseñanza se imparta en dicha lengua; en este sentido, la pregunta que se incluye en el actual modelo, sobre la comprensión de las lenguas, otorga información del alumno/a en el caso de que sus padres ejerciten el derecho de que su hijo/a reciba la primera enseñanza en castellano, y en todo caso, la llamada y la correspondiente nota indica de forma clara y expresa que los padres tienen tal derecho.

En modo alguno el que la redacción concreta de la pregunta sea una diferente de la que postula la demanda puede ser considerado un acto administrativo vulnerador de los derechos fundamentales invocados."

En segon lloc, cal esmentar la Sentència núm. 526, de 18 de juliol de 2011, dictada pel Ple de Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i que ha considerat ajustat a dret el model lingüístic que s'estableix al Decret 181/2008, de 9 de setembre, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments del segon cicle de l'educació infantil, pronunciant que té encara més valor per quant, havent considerat ja els fonaments de la STC 31/2010 sobre l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, valida un regulació que estableix un model lingüístic anterior al regulat per la Llei d'Educació (tot i que essencialment igual).

Aquesta sentència de 18 de juliol de 2011, en el seu FJ 3r diu:

"...puede extraerse de la Sentencia nº 31/2010 del Tribunal Constitucional una serie de conclusiones (...) a) El Estatuto de Autonomía puede reconocer el derecho a recibir la enseñanza en catalán y que éste sea lengua vehicular y de aprendizaje en todos los niveles de enseñanza. b) Lo anterior no excluye que el castellano disfrute, con el catalán, de la condición de lengua vehicular en la enseñanza (...) Además de estos rasgos constitucionales que caracterizan el sistema educativo en Cataluña, debe tenerse en cuenta la existencia de otros dos principios básicos de dicho sistema, que se recogen en el artículo 35, apartados 2 y 3, del Estatuto de Autonomía, cuales son el derecho y el deber de conocer con suficiencia oral y escrita el catalán y el castellano al finalizar la enseñanza obligatoria, sea cual sea la lengua habitual de los alumnos al incorporarse a la enseñanza y, por otra parte, el derecho de los alumnos a no ser separados en centros ni en grupos clase diferentes por razón de su lengua habitual".

I al FJ 5È, parafrassejant la STC 31/2010:

"Ciertamente que el apartado 1 del art. 35 EAC omite en su literalidad toda referencia al castellano como lengua docente. Sin embargo, no puede entenderse que su silencio en punto a una circunstancia que resulta imperativamente del modelo constitucional de bilingüismo obedezca a un propósito deliberado de exclusión, puesto que el precepto estatutario se limita a señalar el deber de utilizar el catalán "normalmente como lengua vehicular y de aprendizaje en la enseñanza universitaria y en la no universitaria", pero no como la única, sin impedir por tanto —no podría hacerlo— igual utilización del castellano"

Cal recordar aquí que, precisament, la Llei d'Educació no incorre en l'omissió que el Tribunal Constitucional fa notar respecte de l'art. 35 EAC, doncs com hem vist abans, són diversos els preceptes que regulen el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya que prenen en expressa consideració a la llengua castellana juntament amb la catalana.

El mateix FJ 5è de la sentència de 18 de juliol de 2011 continua dient, de manera significativa, que:

"...con la mención del catalán no se priva al castellano de la condición de lengua vehicular (...) no resultan inconstitucionales los preceptos reglamentarios ahora examinados, desde el momento en que su contenido se corresponde sustancialmente con el de las normas estatutarias (artículo 35, apartados 1 y 2) que la Sentencia nº 31/2010 declaró que no eran contrarias a la Constitución."

I, al FJ 6è, la mateixa sentència exposa:

"En línea con lo anterior, no puede considerarse opuesto a la Constitución que en los centros docentes radicados en Cataluña la lengua catalana sea el vehículo de expresión normal tanto en las actividades internas como en las de proyección exterior. El catalán,

como lengua propia de Cataluña, es lengua oficial en el territorio de la Comunidad Autónoma, en virtud e los dispuesto en los artículos 3.2 de la Constitución y 6 del Estatuto de Autonomía, y es también la lengua de la Generalidad y de la Administración territorial catalana, de la Administración local y de las otras corporaciones dependientes de la Generalidad, lo que indudablemente incluye la Administración educativa, de la que dependen los centros docentes que radican en Cataluña, en virtud de la competencia asumida estatutariamente.

El término “normal” referido a la lengua ha de relacionarse, por otra parte, con las finalidades de normalización que se pretenden asumir, y sólo indica el carácter de lengua usual o habitual que se quiere otorgar al catalán en las actividades de los centros docentes. Esto no comporta que el catalán haya de ser utilizado como lengua única en las relaciones de los ciudadanos con los centros docentes, ni en las de éstos con aquéllos, con el consiguiente desconocimiento o exclusión del castellano”

Per tant, aqueixa Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, tant en la sentència de 20 de juliol de 2011 de la Secció 2^a, com en la sentència de 18 de juliol de 2011 del Ple de la Sala, s'han pronunciat en sentit favorable al règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya, la qual cosa encara es veu més reforçada amb el fet que aquest règim lingüístic es troba regulat a la Llei 12/2009, d'Educació (norma que no era vigent al moment de aprovar-se el Decret 181/2008, objecte de la sentència de 18 de juliol de 2011).

SETENA. Mesures de la Generalitat de Catalunya d'execució del sistema educatiu de Catalunya que donen compliment a les Sentències del Tribunal Constitucional, la del Tribunal Suprem (de 9 de desembre de 2010) i del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Amb tot el que s'ha exposat fins ara ha quedat palès que el règim lingüístic vigent del sistema educatiu de Catalunya és el regulat a la Llei 12/2009,

d'Educació, i que el mateix s'ajusta plenament a les previsions constitucionals en matèria de llengua.

Per això, la primera mesura que duu a terme el Govern de la Generalitat de Catalunya és, com no podia ser d'altra manera, donar compliment a la Llei 12/2009, d'Educació, així com a la resta de normativa vigent i que ha estat validada pels Tribunals de Justícia. Donant compliment a la llei i a la resta de normativa, es compleix amb allò que preveu l'art. 35 EAC, la jurisprudència del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem i la doctrina d'aqueixa Sala.

En compliment a la Llei 12/2009, i tal i com afirma el FJ 7è de la sentència de 9 de desembre de 2010 del Tribunal Suprem en relació a la qual s'ha instat l'incident d'execució, el Govern de la Generalitat ha de determinar el grau d'utilització del castellà en el sistema educatiu català en la proporció procedent donat l'estat de normalització lingüística assolit per la societat catalana, o sigui, tenint en compte la realitat sociolingüística actual.

En aquest sentit, i tal i com va posar de manifest la consellera d'Ensenyament en l'escrit presentat el 13 de juliol de 2011 davant d'aqueixa Sala, atès l'acreditat dèficit de coneixement i d'utilització quotidiana de la llengua catalana entre l'alumnat que inicia l'escolarització obligatòria, per poder garantir l'exigència legal del ple domini de les dues llengües oficials catalana i castellana en finalitzar l'ensenyament obligatori, actualment s'ha de mantenir un tracte diferenciat del català com a llengua normalment vehicular, tot això d'acord amb la legislació vigent que considera el català la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu i que no exclou la llengua castellana.

En desplegament de la Llei 12/2009, el Govern de la Generalitat ha aprovat el primer decret curricular amb posterioritat als pronunciaments del TS, en concret el Decret 284/2011, d'1 de març, d'ordenació de la formació professional inicial.

El Decret 284/2011, en relació amb el tractament de les llengües, incorpora una referència directa al marc legal d'aplicació en la matèria en el seu art. 4, que

estableix que *“El règim lingüístic dels ensenyaments de formació professional inicial es regeix pels principis del títol II de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació”*. Així mateix, els art. 30 i 31 d'aquest Decret, en relació amb les proves d'accés a aquests ensenyaments, preveuen expressament la necessitat d'acreditar el domini de les llengües oficials per cursar amb aprofitament aquests estudis, la qual cosa confirma, també, que són ambdues llengües cooficials les vehiculars, atès que altrament es demanaria el coneixement suficient d'una única llengua com a necessària per cursar-los.

Per altra banda, el Departament d'Ensenyament també ha dut a terme actuacions que donen satisfacció al model lingüístic educatiu validat pel Tribunal Constitucional.

Així, cal esmentar la Resolució ENS/226/2011, d'1 de febrer, per la qual s'aproven les normes de preinscripció i matrícula de l'alumnat als centres del Servei d'Educació de Catalunya i altres centres educatius, en els ensenyaments sostinguts amb fons públics d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria, de batxillerat, de formació professional, de programes de qualificació professional inicial (PQPI) realitzats pel Departament d'Ensenyament, artístics, esportius, d'idiomes o d'educació d'adults, per al curs 2011-2012, que, tal i com s'ha exposat en l'al·legació anterior, ha estat considerada ajustada a dret per la sentència número 602, de 20 de juliol de 2011, dictada per la Secció Segona d'aqueixa Sala Contenciosa Administrativa, en el recurs contenciós administratiu interposat per la via del procediment especial per a la defensa dels drets fonamentals. Aquesta resolució, com s'ha fet esment anteriorment, incorpora en el full d'inscripció el model de casella per a les llengües que coneix l'alumne, sistema que ha estat plenament validat per aqueixa Sala en la sentència esmentada de 20 de juliol de 2011.

El Departament d'Ensenyament també ha dictat les Resolucions de 16 de juny de 2011, per les qual s'aproven els documents per a l'organització, el funcionament de les escoles i dels centres públics d'educació especial, i dels centres d'educació secundària, per al curs 2011-2012, en les quals, en seu punt I *“Organització general del centre”*, i, concretament, apartat 1 *“Objectius*

prioritaris del sistema i projecte educatiu de centre”, hi ha el document relatiu a la consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe, on es manifesta que per assegurar la consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador del projecte educatiu plurilingüe, cal tenir ben presents les orientacions i recordatoris que en la mateixa s'estableixen. S'acompanya com a document núm. 1 la certificació de la secretària general d'Ensenyament, que incorpora el dit document.

D'aquest document es poden ressenyar en especial els següents criteris, que acrediten que la utilització del castellà d'una manera que no és il·lusòria ni un artífici:

“En les escoles i altres centres que imparteixen l'educació primària, organitzar en el primer cicle l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura en català i introduir la llengua castellana al primer curs del cicle inicial a nivell oral per arribar, al final d'aquest cicle, a transferir al castellà els aprenentatges assolits”

“A l'educació primària, configurar en una sola àrea les dues llengües oficials a Catalunya a fi d'evitar repeticions i afavorir la transferència d'aprenentatges entre elles, tot preveient que les estructures lingüístiques comunes, que es faran en català, serveixin com a base per a l'aprenentatge de les dues llengües. Per fer-ho possible, el centre pot decidir distribuir entre els cicles de l'etapa les hores de les àrees de llengua establertes en l'annex 3 del Decret 142/2007, de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària, respectant-ne l'assignació horària global”

“Ajustar l'enfocament metodològic de l'ensenyament i l'aprenentatge de les llengües catalana i castellana a la realitat sociolingüística dels alumnes del centre”

“Incorporar la possibilitat d'impartir continguts d'àrees no lingüístiques en castellà o en una llengua estrangera o,

alternativament, utilitzar aquestes llengües en la realització d'activitats previstes en la franja horària de lliure disposició. Aquestes hores poden comptar com a curriculars de les respectives llengües. A efectes del compliment dels horaris mínims de cada llengua a l'educació primària, es pot computar la suma de les hores assignades específicament a cada llengua més les hores d'estructures lingüístiques comunes que s'estableixen en l'annex 3 del Decret 142/2007 abans esmentat..."

"Tenir com a objectiu fonamental que tots els alumnes assoleixin una sòlida competència comunicativa i que en acabar l'educació obligatòria puguin utilitzar normalment i correcta el català i el castellà (o, en el cas de la Vall d'Aran, les tres llengües oficials) i comprendre i produir missatges orals i escrits en les llengües estrangeres que el centre hagi determinat..."

"Assegurar, en els centres que correspongui, que els infants els pares, mares o tutors dels quals sol·licitin que els seus fills o filles rebin l'ensenyament en llengua castellana en el primer ensenyament, siguin escolaritzats en aquesta llengua mitjançant atenció i suport material individualitzats (article 11.4 de la Llei d'educació). Aquests centres s'han d'organitzar per prestar aquesta atenció, de manera que es faci compatible la pertinença al grup classe amb l'especificitat dels seus aprenentatges. La direcció del centre ha de comunicar als serveis territorials o, a la ciutat de Barcelona, al Consorci d'Educació les necessitats derivades d'aquesta organització que no puguin ser ateses amb els recursos propis del centre. Els serveis territorials o, a la ciutat de Barcelona, el Consorci d'Educació han de prendre les mesures que considerin adequades per atendre-les"

Per altra banda, i tal i com es va posar de manifest davant d'aqueixa Sala en l'escrit de 13 de juliol de 2011 de la consellera d'Ensenyament, per part del Departament d'Ensenyament es van adreçar escrits als directors dels centres

educatius per tal que formulin les comunicacions en castellà als pares d'alumnes que ho sol·licitin.

Cal ressenyar també, per la seva rellevància en l'estudi de la realitat sociolingüística i la seva plasmació en el model educatiu, com a actuacions que donen compliment a les disposicions del Tribunal Suprem i d'aqueixa Sala:

- 1.- El Pla d'Actuacions del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, que s'acompanya com a document núm. 2.

Aquest Pla té com a objectius : a) donar resposta als requeriments sobre avaluació del sistema educatiu previstos en la LEC de 10 de juliol de 2009 i a les funcions del Consell que s'especifiquen en la normativa de la seva creació (Decret 305/1993); b) vetllar pel nivell tècnic i científic de les diferents avaluacions d'acord amb els estàndards de la comunitat científica en el camp de l'avaluació dels sistemes educatius; i c) vetllar per la qualitat i rellevància de la informació que s'obté en els diferents estudis, prèvia consulta als vocals del Consell, així com per la comunicació dels resultats de les diferents avaluacions a la Consellera d'Educació i al Secretari de Polítiques Educatives i, per les vies habituals de comunicació del Consell Superior d'Avaluació, a la comunitat educativa i a la societat en general.

Per al compliment d'aquests objectius, i segons és de veure en el mateix Pla, dins les actuacions de l'any 2011 s'inclouen l'avaluació de la competència lingüística en llengua castellana de tot l'alumnat que finalitza educació primària (69.000 alumnes), l'anàlisi i contrast de les dades corresponents a Catalunya comparades amb les dades estatals en relació amb l'assoliment de la competència en comunicació lingüística de l'alumnat de 4t d'educació primària i de 2n d'educació secundària obligatòria i diverses actuacions en relació amb les avaluacions del Programa PISA.

En síntesi, en el Pla d'Actuacions es planifiquen les avaluacions, s'estableixen els procediments i es fan paleses les actuacions avaluadores per al 2011 i el calendari de les mateixes fins al 2015.

2.- La Memòria del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu 2006-2010, que s'acompanya com a document núm. 3, i on es detallen totes les actuacions que s'han dut a terme durant aquest període -que és posterior a la reclamació inicial en via administrativa del recurrent- en matèria d'avaluació del sistema educatiu i, més concretament, de l'assoliment de coneixements i competències lingüístiques de l'alumnat de Catalunya tant en llengua catalana com en llengua castellana. En aquesta Memòria es pot constatar com s'estableixen les línies que defineixen l'avaluació del sistema educatiu i es pot copsar el tractament igualitari que es dona en l'avaluació al català i al castellà.

3.- Els informes del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, entre els quals l'emès amb data 9 de juliol de 2011 i aportat per part del Departament d'Ensenyament a aqueixa Sala amb el seu escrit de 13 de juliol d'enguany en relació amb el coneixement de les llengües catalana i castellana de l'alumnat de Catalunya, i en què s'acredita que els resultats del coneixement i competències en llengua castellana obtinguts per l'alumnat de Catalunya en relació amb els obtinguts pels alumnes del conjunt d'Espanya no presenta cap diferència rellevant i, és més, queda palès que els resultats obtinguts a Catalunya en coneixement de llengua castellana són fins i tot superiors als de moltes altres Comunitats Autònomes on el castellà és la única llengua oficial.

(En relació amb tots aquests documents, i atès el seu contingut eminentment tècnic, el Departament d'Ensenyament pot aclarir a aqueixa Sala, si així escau, aquells extrems que consideri oportuns)

L'actuació ordinària de la Inspecció d'Educació també garanteix el compliment de la normativa vigent en matèria de règim lingüístic, d'acord amb les funcions que li atribueix la Llei d'Educació.

Finalment, no hem d'oblidar el que ja s'ha posat de manifest en l'al·legació segona d'aquest escrit respecte de les mesures concretes d'execució ja adoptades en relació al recurrent.

VUITENA. Conclusions.

De tot l'exposat en resulten les conclusions que seguidament s'exposen, i que reflecteixen que amb l'actuació de la Generalitat de Catalunya està degudament executada la Sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 i l'execució és plenament concordant amb la legislació vigent i la doctrina del Tribunal Constitucional, especialment la continguda en la STC 31/2010, de 28 de juny, relativa al recurs d'inconstitucionalitat interposat contra diversos preceptes de la Llei Orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya):

Primera.- La sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 afecta exclusivament a la situació jurídica individualitzada del recurrent i, en concret, en aquest cas només a un dels dos fills del recurrent, respecte del qual s'han adoptat les mesures que preveu la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, tal i com s'ha posat de manifest en l'al·legació segona d'aquest escrit. I, en qualsevol cas, tot i afectar només a situacions individualitzades i concretes, l'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 no podria, en cap cas, comportar la separació d'alumnes en centres ni en grups classe diferents per raó de llur llengua habitual, ja que el tracte desigual comportaria conculcar allò previst a la legislació vigent a Catalunya en matèria de règim lingüístic a l'ensenyament.

Segona.- L'execució de la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010 no pot comportar en cap cas una afectació del règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya previst a la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació, ja que, si no fos així, aquesta execució s'excediria de les competències que la Llei orgànica del Poder Judicial atorga a la Jurisdicció Contenciosa Administrativa, incorrent-se en un excés competencial i irrogant-se una facultat, la d'afectar l'aplicació d'una norma amb rang de llei, que només té atribuïda el Tribunal

Constitucional, comportant la vulneració del dret fonamental a la tutela judicial efectiva d'aquesta Administració que contempla l'art. 24 de la Constitució.

Tercera.- El règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya està expressament regulat a la Llei del Parlament de Catalunya 12/2009, del 10 de juliol, d'Educació. Aquest règim lingüístic és plenament respectuós amb el règim lingüístic de cooficialitat i persegueix l'assoliment de les plenes competències lingüístiques de l'alumnat de Catalunya en ambdues llengües, alhora que preveu un conjunt d'instruments de verificació, anàlisi i control que completen el sistema educatiu de Catalunya i són els garants alhora de fer el seguiment i estudi, entre altres, de la realitat sociolingüística que permeti al Govern adaptar el sistema educatiu a la mateixa, amb la finalitat de que quedi plenament garantit que l'alumnat assoleixi el ple domini d'ambdues llengües oficials en finalitzar l'ensenyament obligatori. Ni de la Llei d'Educació ni de cap altra norma vigent a Catalunya en resulta l'exclusió de la llengua castellana com a llengua vehicular del sistema educatiu. Així mateix, els articles de la Llei d'Educació objecte d'anàlisi en aquest recurs són plenament vigents i no han estat impugnats davant del Tribunal Constitucional.

Quarta.- El model lingüístic que regula la Llei 12/2009, d'Educació, i que es formula a partir de les Lleis de Catalunya 7/1983, de 18 d'abril, de normalització lingüística (arts. 14 a 20) i de la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística (arts. 20 a 24), i que en l'actualitat es troba definit a la l'art. 35 de l'EAC de 2006, ha estat reiteradament validat pel Tribunal Constitucional en les seves sentències 87/1983, 137/86, 337/1994 i 31/2010, i per això no es pot qüestionar la seva vigència i aplicació.

Cinquena.- La Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, tant en la sentència de 20 de juliol de 2011 de la Secció 2^a, com en la sentència de 18 de juliol de 2011 del Ple de la Sala, s'han pronunciat en sentit favorable al règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya, i validen totalment aquest règim lingüístic en els mateixos termes en què està contemplat en la Llei 12/2009, d'Educació. Aquestes sentències són totes elles posteriors a la sentència del Tribunal Suprem sobre quina execució es debat en aquestes actuacions.

Sisena.- La primera mesura que duu a terme el Govern de la Generalitat de Catalunya és, com no podia ser d'altra manera, donar compliment a la Llei 12/2009, d'Educació, així com a la resta de normativa vigent i que ha estat validada pels Tribunals de Justícia. Donant compliment a la llei i a la resta de normativa, es compleix amb allò que preveu l'art. 35 EAC, la jurisprudència del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem i la doctrina d'aqueixa Sala.

Setena.- De tota la documentació aportada pel Departament d'Ensenyament davant aqueixa Sala en aquest incident d'execució en resulta de manera clara i inequívoca que la situació actual és de dèficit de coneixement i d'utilització quotidiana de la llengua catalana entre l'alumnat que inicia l'escolarització obligatòria, per la qual cosa, en virtut de la facultat que pertoca exclusivament al Govern de la Generalitat, i que el mateix Tribunal Suprem reconeix en el FJ 7è de la Sentència de 9 de desembre de 2010, per poder garantir l'exigència legal del ple domini de les dues llengües oficials catalana i castellana en finalitzar l'ensenyament obligatori s'ha de mantenir actualment un tracte diferenciat del català com a llengua normalment vehicular, tot això d'acord amb la legislació vigent que considera el català la llengua normalment emprada com a llengua vehicular i d'aprenentatge del sistema educatiu i que no exclou la llengua castellana.

Vuitena.- En aplicació de la Llei 12/2009, d'Educació, i del règim lingüístic del sistema educatiu que en la mateixa es contempla, el Govern de la Generalitat ha dut a terme diverses actuacions:

- La promulgació del Decret 284/2011, d'1 de març, d'ordenació de la formació professional inicial, que, quant al règim lingüístic, s'ajusta plenament al que estableix la Llei d'Educació;
- La Resolució ENS/226/2011, d'1 de febrer, per la qual s'aproven les normes de preinscripció i matrícula de l'alumnat als centres del Servei d'Educació de Catalunya i altres centres educatius, en els ensenyaments sostinguts amb fons públics d'educació infantil, d'educació primària, d'educació secundària obligatòria, de batxillerat, de formació professional, de programes de qualificació professional inicial (PQPI)

realitzats pel Departament d'Ensenyament, artístics, esportius, d'idiomes o d'educació d'adults, per al curs 2011-2012, que ha estat validada per aqueixa Sala (Secció 2^a) mitjançant sentència ferma de 20 de juliol de 2011;

- Les Resolucions de 16 de juny de 2011 del Departament d'Ensenyament per les qual s'aproven els documents per a l'organització, el funcionament de les escoles i dels centres públics d'educació especial, i dels centres d'educació secundària, per al curs 2011-2012, i que, en el document relatiu a la Consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe, s'acredita la utilització del castellà d'una manera que no és il·lusòria ni un artífici.

Novena.- La memòria 2006-2010, el Pla d'Actuacions 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu acrediten que per part de la Generalitat de Catalunya es duu a terme des de fa anys -i es durà a terme també en els propers- la tasca d'avaluació del sistema educatiu per tal de garantir l'assoliment de les competències lingüístiques per part de l'alumnat en les dues llengües oficials. Aquests anàlisis i estudis han de permetre, en el supòsit de modificació dels resultats de l'actual nivell de coneixement i ús de les llengües oficials, que el Govern pugui promoure l'adaptació del sistema educatiu català a la realitat sociolingüística que esdevingui.

Desena.- Els informes del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, en especial el de 9 de juliol de 2011, aportat ja a aqueixa Sala el mes de juliol passat, acredita que els resultats del coneixement i competències en llengua castellana obtinguts per l'alumnat de Catalunya en relació amb els obtinguts pels alumnes del conjunt d'Espanya no només no presenta cap diferència rellevant sinó que acredita que els resultats obtinguts pels alumnes de Catalunya en competència lingüística en llengua castellana són fins i tot superiors als de moltes altres Comunitats Autònomes.

Per tot això, aquesta representació posa de manifest que el Govern de la Generalitat compleix amb la Llei 12/2009, d'Educació, així com amb la resta de

normativa vigent, que s'ajusta plenament a la doctrina del Tribunal Constitucional i, en conseqüència, ha donat compliment a la sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2011 i, per això, escau deixar sense efecte la interlocutòria d'aqueixa Sala de 28 de juliol de 2011.

En conseqüència,

SOL·LICITO A LA SALA: que tingui per presentat aquest escrit amb les seves còpies i els documents que s'acompanyen; que tingui per interposat, en temps i forma, recurs de reposició a la Interlocutòria de 28 de juliol de 2011, que tingui per aportades les mesures d'execució que se sol·licita en la mateixa i, previs els tràmits processals oportuns, es deixi sense efecte la interlocutòria de 28 de juliol de 2011, per considerar que amb l'actuació de la Generalitat de Catalunya està degudament executada la Sentència del Tribunal Suprem de 9 de desembre de 2010.

Barcelona, 7 de setembre de 2011

L'Advocat de la Generalitat

Àngel Egea Llanés

Mª Jesús Mier i Albert, Secretària general del Departament d'Ensenyament,

CERTIFICO:

1. Que en data 16 de juny de 2011 s'han aprovat, per Resolució, els següents Documents per al curs 2011-2012: per a l'organització i el funcionament dels centres públics d'educació secundària; per a l'organització i el funcionament de les escoles i dels centres públics d'educació especial; per a l'organització i el funcionament dels centres de titularitat privada d'educació secundària; per a l'organització i el funcionament dels centres de titularitat privada d'educació infantil i primària i d'educació especial.
2. Que aquests documents contenen el document "Consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe. El projecte lingüístic", que s'annexa al present certificat.
3. Que aquests documents estan a disposició de tots els centres educatius de Catalunya, tal com s'ha efectuat durant els darrers deu cursos escolars, i els poden consultar a <http://educacio.gencat.cat/portaldecentre> i a <http://educacio.gencat.cat/gestiocentre>.

Barcelona, sis de setembre de dos mil onze.

Mª Jesús Mier i Albert
Secretària general

Consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe. El projecte lingüístic

El projecte lingüístic de què han de disposar els centres en el marc del seu projecte educatiu, s'ha d'ajustar al que estableixen els articles 10, 11 i 16 de la Llei d'educació i l'article 5.1.e) del Decret 102/2010, d'autonomia dels centres educatius.

Per assegurar la consolidació de la llengua catalana, i de l'occità d'Aran si escau, com a eix vertebrador del projecte educatiu plurilingüe, cal tenir ben presents les orientacions i recordatoris següents:

- En el projecte lingüístic ha d'haver-hi constància explícita de l'ús de la llengua catalana (i quan escau, de l'aranès), en tant que llengua pròpia de Catalunya, com a llengua vehicular i d'aprenentatge a emprar normalment en les activitats internes i externes de la comunitat educativa: activitats orals i escrites, exposicions dels professors, material didàctic, llibres de text i activitats d'aprenentatge i d'avaluació, així com reunions, informes i comunicacions.
- Establir en el projecte criteris i pautes d'ús lingüístic favorables a la llengua catalana per a tots els membres de la comunitat educativa de manera que les activitats administratives i les comunicacions entre el centre i l'entorn siguin normalment en llengua catalana (o en aranès a l'Aran), sens perjudici del que determinen els articles 16.4 i 16.5 de la Llei d'educació.
- Explicitar en el projecte lingüístic el tractament de les llengües oficials i de les llengües estrangeres en el currículum. Així mateix, en els centres que desenvolupin accions d'impuls a terceres llengües, explicitar-ne els objectius.
- En les escoles i altres centres que imparteixen l'educació primària, organitzar en el primer cicle l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura en català i introduir la llengua castellana al primer curs del cicle inicial a nivell oral per arribar, al final d'aquest cicle, a transferir al castellà els aprenentatges assolits.
- A l'educació primària, configurar en una sola àrea les dues llengües oficials a Catalunya a fi d'evitar repeticions i afavorir la transferència d'aprenentatges entre elles, tot preveient que les estructures lingüístiques comunes, que es faran en català, serveixin com a base per a l'aprenentatge de les dues llengües. Per fer-ho possible, el centre pot decidir distribuir entre els cicles de l'etapa les hores de les àrees de llengua establertes en l'annex 3 del Decret 142/2007, de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació primària, respectant-ne l'assignació horària global.
- Preveure que l'assoliment de la competència comunicativa lingüística, com a base de tots els aprenentatges, és responsabilitat de totes les àrees del currículum en totes les etapes educatives.
- Garantir que les metodologies i els agrupaments dels alumnes, que correspon establir al centre, afavoreixin les interaccions per millorar l'aprenentatge i l'ús de la llengua catalana, i potenciar activitats d'ús de la llengua no directament relacionades amb l'activitat ordinària dels centres.

- Ajustar l'enfocament metodològic de l'ensenyament i l'aprenentatge de les llengües catalana i castellana a la realitat sociolingüística dels alumnes del centre.
- Incorporar la possibilitat d'impartir continguts d'àrees no lingüístiques en castellà o en una llengua estrangera o, alternativament, utilitzar aquestes llengües en la realització d'activitats previstes en la franja horària de lliure disposició. Aquestes hores poden comptar com a curriculars de les respectives llengües. A efectes del compliment dels horaris mínims de cada llengua a l'educació primària, es pot computar la suma de les hores assignades específicament a cada llengua més les hores d'estructures lingüístiques comunes que s'estableixen en l'annex 3 del Decret 142/2007 abans esmentat. En tot cas, els llibres de text i material didàctic usats seran normalment en llengua catalana.
- Tenir com a objectiu fonamental que tots els alumnes assoleixin una sòlida competència comunicativa i que en acabar l'educació obligatòria puguin utilitzar normalment i correcta el català i el castellà (o, en el cas de la Vall d'Aran, les tres llengües oficials) i comprendre i produir missatges orals i escrits en les llengües estrangeres que el centre hagi determinat en el seu projecte lingüístic.
- Assegurar, en els centres que correspongui, que els infants els pares, mares o tutors dels quals sol·licitin que els seus fills o filles rebin l'ensenyament en llengua castellana en el primer ensenyament, siguin escolaritzats en aquesta llengua mitjançant atenció i suport material individualitzats (article 11.4 de la Llei d'educació). Aquests centres s'han d'organitzar per prestar aquesta atenció, de manera que es faci compatible la pertinença al grup classe amb l'especificitat dels seus aprenentatges. La direcció del centre ha de comunicar als serveis territorials o, a la ciutat de Barcelona, al Consorci d'Educació les necessitats derivades d'aquesta organització que no puguin ser ateses amb els recursos propis del centre. Els serveis territorials o, a la ciutat de Barcelona, el Consorci d'Educació han de prendre les mesures que considerin adequades per atendre-les.

document 2

PLA D'ACTUACIONS CONSELL

Any 2011

PLA D'ACTUACIONS DEL CONSELL ANY 2011

Objectius:

- Donar resposta als requeriments sobre avaluació del sistema educatiu previstos en la LEC de 10 de juliol de 2009 i a les funcions del Consell que s'especifiquen en la normativa de la seva creació (Decret 305/1993).
- Vetllar pel nivell tècnic i científic de les diferents avaluacions d'acord amb els estàndards de la comunitat científica en el camp de l'avaluació dels sistemes educatius.
- Vetllar per la qualitat i rellevància de la informació que s'obté en els diferents estudis, prèvia consulta als vocals del Consell, així com per la comunicació dels resultats de les diferents avaluacions a la Consellera d'Educació i al Secretari de Polítiques Educatives i, per les vies habituals de comunicació del Consell Superior d'Avaluació, a la comunitat educativa i a la societat en general.

Proposta d'avaluacions any 2011:

A) Avaluacions específiques de Catalunya:

1. Avaluació de 6è de primària (2011) que s'aplicaran a tot l'alumnat de Catalunya al final de la corresponent etapa educativa. Aquesta avaluació partirà del marc teòric elaborat l'any 2009 per a les avaluacions de final d'etapa i ha d'alinear-se en la sèrie iniciada l'any 2009. Com en les edicions anteriors, aquesta avaluació comporta elaboració de les proves, gestió de tota la informació que es genera durant el procés d'aplicació i que ha de garantir el rigor i el caràcter objectiu i comparatiu de les dades obtingudes. Es procedirà posteriorment a l'explotació de resultats i proposta d'informes a nivell d'alumnes, de centre i de sistema educatiu.
2. Disseny del marc de l'avaluació de 4t d'ESO. Difusió a diferents agents de la comunitat educativa dels objectius d'aquesta avaluació, de les seves característiques bàsiques i de models de proves per tal de generar un clima de confiança la implicació per part dels centres i del professorat i d'informació prèvia a l'alumnat, a les famílies i a la comunitat educativa en general. Elaboració definitiva de les proves i de les guies d'aplicació i correcció. La generalització d'aquesta avaluació està prevista per febrer del 2012.
3. Avaluacions Diagnòstiques, previstes a la LOE per al final de 4t. curs de l'Educació Primària i per al final del 2on. curs de l'ESO i que, en el cas de Catalunya s'aplicaran el proper mes d'octubre de 2011 a tot l'alumnat que tot just ha iniciat el 5è. curs de primària i tot l'alumnat que ha iniciat el 3er. curs d'ESO.

B) Avaluacions d'àmbit estatal, coordinades per l'"Instituto de Evaluación" (IE) del Ministerio de Educación:

4. Col·laboració en la redacció del Nou Marc Conceptual de les Avaluacions de Final d'Etapa. Elaboració de nous instruments d'avaluació i pilotatge.

C) Avaluacions d'àmbit internacional, coordinades per organismes internacionals d'avaluació:

5. Tancament de l'Informe PISA 2009 amb els resultats de l'alumnat de Catalunya i preparació de l'avaluació PISA 2012, avaluacions coordinades per l'OCDE. Un repte important de l'avaluació del 2012 serà la preparació de l'equipament informàtic per realitzar proves en línia.
6. Analitzar els resultats de l'alumnat de Catalunya en l'estudi ESLC (European Survey on Language Competencies), coordinat pel consorci SurveyLang per encàrrec de diferents països de la Unió Europea.

D) Altres estudis:

7. Informe Sistema d'Indicadors d'Educació de Catalunya, any 2011.
8. Proposar les línies prioritàries de recerca i prospectiva en avaluació per a l'any 2011.

Procediments a seguir d'acord amb les característiques de les avaluacions

Per a la realització de les diferents avaluacions es comptarà amb la col·laboració dels personal tècnic adscrit al Consell i es proposaran col·laboracions puntuals amb personal expert extern així com amb universitats i institucions especialitzades en avaluació. També es proposaran i dirigiran treballs de camp o de consultoria, realitzats per universitats o empreses especialitzades que puguin ser contractades pel Departament a proposta del Consell Superior d'Avaluació.

Pel que fa a les avaluacions específiques de Catalunya, es procedirà a la definició dels marcs generals de l'avaluació, els instruments, el treball de camp, i l'anàlisi posterior dels resultats i, finalment, l'elaboració dels Informes finals. En qualsevol cas, es dedicarà un temps a conèixer les actuacions prèvies per economitzar esforços i garantir la màxima coherència, eficiència i eficàcia en tota l'actuació.

En el cas de l'avaluació d'àmbit estatal (AGD), es participarà en els òrgans d'àmbit estatal que coordinen aquesta avaluació (Instituto de Evaluación del Ministerio de Educación). Es prendran decisions en relació amb la possible ampliació de mostres d'alumnat i de centres de Catalunya per garantir millors nivells de representativitat i es procedirà a una anàlisi de les pròpies dades i a l'elaboració dels informes corresponents.

En el cas dels estudis internacionals, com es el cas de PISA, es vetllarà pel compliment de tots els protocols internacionals, inclòs el procés de traducció dels materials, la realització de contractes específics i la direcció de grups d'experts que dissenyen instruments complementaris i que aporten nous coneixements en l'anàlisi i interpretació de dades o bé en l'elaboració final de l'informe de Catalunya.

Pel que fa al Sistema d'Indicadors d'Educació es continuarà la sèrie d'informes iniciada l'any 1995 amb la incorporació d'indicadors especialment rellevants per conèixer l'estat i l'evolució del sistema educatiu a Catalunya. Es vetllarà per la comparabilitat amb altres sistemes d'indicadors com el sistema estatal d'indicadors, el sistema d'indicadors dels països europeus publicats a EUROSTAT i els sistemes d'indicadors internacionals, publicats per la OCDE. Caldrà donar a conèixer la situació del sistema educatiu català en relació amb les fites de la Unió Europea per a l'any 2020.

Avaluacions pròpies de Catalunya

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Pobl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
Avaluació 6è de Primària						
Educació Primària (3a aplicació/Informe)	Competència lingüística: llengua catalana, llengua castellana, llengua estrangera (anglès i francès) i llengua occitana aranesa. Competència matemàtica.	Tot l'alumnat que durant el curs 2010-2011 finalitzarà l'educació primària així com tots els centres que la imparteixen.	2.075	69.000 alumnes, aprox.	Setembre- Desembre 2010: elaboració de l'informe final de resultats de l'avaluació de 6è del 2010 i difusió posterior. Octubre-Novembre 2010: elaboració dels models de proves per pilotar. Novembre-Desembre 2010: Aplicació pilotatge. Desembre 2010- Gener 2011: Exploitació dades pilotatge. Maig 2011: realització de la prova. Juny 2011: informes a famílies i centres dels resultats	Constitució de 79 comissions d'aplicació. Coordinació dels grups de treball encarregats de l'elaboració dels ítems de les proves. Coordinació amb les diferents unitats del departament encarregades de la gestió del procés. Coordinació amb el grup de metodòlegs. Selecció dels centres que han de participar al pilotatge. Coordinació amb l'equip encarregat dels aplicatius informàtics.

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Pobl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
Avaluació Diagnòstica. 4t primària/2on.ESO						
Avaluació Diagnòstica (AD)	Competències bàsiques	Alumnat de 5è. primària i 3r. ESO	Tots	Aprox. 128.000	Aplicació segona quinzena d'octubre 2011	- A determinar

Avaluacions d'àmbit estatal

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Pobl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
AGD Primària						
Avaluació General de Diagnòstic Primària	1) Assoliment competència: - Competència en comunicació lingüística - Competència matemàtica - Competència en el coneixement i la interacció amb el món físic - Competència social i ciutadana 2) Factors associats al rendiment	Alumnat de 4t de Primària	50 Centres 75 Grups	1.700 alumnes (aprox.)	L'any 2009 s'ha realitzat el treball de camp L'any 2010 és l'any de l'elaboració de l'Informe estatal	Anàlisi i contrast de les dades corresponents a Catalunya comparades amb les dades estatals. Informe intern.

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Pobl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
AGD Secundària						
Avaluació General de Diagnòstic Secundària. Treball de Camp	1) Assoliment competència: - Competència en comunicació lingüística - Competència matemàtica - Competència en el coneixement i la interacció amb el món físic - Competència social i ciutadana 2) Factors associats al rendiment	Alumnat de 2n d'ESO	50 Centres 75 Grups	1.700 alumnes (aprox.)	L'any 2010 és l'any de realitzat el treball de camp. Previsiblement, durant el mes de maig.	Coordinació amb l'IE. Traducció d'alguns dels instruments que s'hagin hagut de modificar a partir dels resultats del pilotatge del 2008. Coordinació amb l'empresa encarregada del treball de camp. Informació als centres que formin part de la mostra.

Avaluacions d'àmbit internacional

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Pobl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
PISA/15 anys OCDE						
Programme for International Student Assessment	<p>Ambit prioritari: Matemàtiques</p> <p>Àmbits no prioritaris: Comprensió lectora i Ciències Resolució de problemes Competència financera</p>	Alumnat de 15 anys	51 (proves escrites, qüestionaris i CBA amb ordinador)	Alumnes: 1500 (proves escrites i qüestionaris) 51 directors/res	<p>Cada cicle PISA té una durada de 3 anys. Pilotatge de les proves del PISA 2012 es farà la 1ª quinzena de Maig 2011</p>	<p>1. Traducció de les proves 2. Elaboració informe 2009 3. Quaderns d'avaluació 4. Aplicar pilotatge</p>

Descripció de les actuacions de l'any 2011 del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Actuació Estudi	Àrea / Matèria	Popl. objecte estudi	Núm. centres	Núm. alumnes	Calendari	Activitats prioritàries
PIRLS/ 4t.primària IEA						
Progress in International Reading Literacy (PIRLS)	Comprensió lectora	Alumnat de 10 anys (4t de Primària). Mostra estatal	23 centres	800 alumnes	L'estudi es repeteix cada 5 anys. Febrer 2011: enviar cartes a centres i famílies; Del 14 de març al 7 d'abril de 2011: aplicació de les proves	- Enviar cartes a centres i famílies - Aplicació de les proves

Planificació de les Avaluacions del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

Avaluacions pròpies de Catalunya

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
6è de primària (CENSAL)						
4t. D'ESO (CENSAL)	Preparació i Pilotatge					
Batxillerat (MOSTRAL)	Preparació	Pilotatge	Treball de camp?	Informe		
Formació Professional (MOSTRAL)	Treball de camp (Informe)			Preparació	Treball de camp 2a edició	Informe
Avaluació ESO (MOSTRAL)		Preparació	Treball de camp	Dese Informe 2012		
Avaluació Primària (MOSTRAL)			Preparació	Treball de camp	Informe	
Diagnòstica 4t primària/2on ESO (CENSAL)	Quan estigui preparat el GELAT					

Avaluacions d'àmbit estatal

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
AGD primària (MOSTRAL - Catalunya)	Informe Primària 2009	Pilotatge	Treball de camp	Informe Primària 2012		
AGD secundària (MOSTRAL - Catalunya)	Treball de camp	Informe Sec 2010	Pilotatge	Treball de camp	Inf Sec 2013	

Avaluacions d'àmbit internacional

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
PISA/ 15 anys OCDE (MOSTRAL - Catalunya)	Dese Informe 2009	Pilotatge 2012	Treball de camp	Dese Informe 2012	Pilotatge 2015	Treball de camp
PIRLS/ 4t.primària IEA (MOSTRAL - Estatal)	Pilotatge	Treball de camp				Pilotatge 2016
TIMSS/ 4t.primària IEA (MOSTRAL - Estatal)	Pilotatge	Treball de camp	Treball de camp	Dese (er Informe)		
PIAAC/ OCDE (MOSTRAL - Estatal)	Pilotatge					
TALIS / OCDE (MOSTRAL - Estatal)						
ICCS / IEA (MOSTRAL - Estatal)	Nov Informe 2009					
INDIC.EUR.COMP.LING. (MOSTRAL - Estatal)	Pilotatge	Treball de camp	Int. Internacional			
ICILS/ IEA (MOSTRAL-Catalunya)	Preparació/Marc	Preparació/Instru.	Pilotatge	Treball de camp	Informe	

Treball de camp Informe
Treball de camp
Informe i difusió

Altres Actuacions

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Recerques						
Organització i Gestió Centres Secundària UAB	Treball de camp	Informe				
Resultats Població Immigrant Institut d'Anàlisis Econòmiques CSIC	Anàlisis Dades	Informe				
Estudis de Prospectiva						
Les implicacions educatives de la globalització	Debat i elaboració	Informe				
La personalització de l'aprenentatge		Debat i elaboració	Informe			
La gestió de les TIC als centres	Debat i elaboració	Informe				
Sistema d'Indicadors de Catalunya						
Informe Comparatiu OCDE / Europa / Espanya	Elaboració i difusió	Elaboració i difusió	Elaboració i difusió	Elaboració i difusió	Elaboració i difusió	Elaboració i difusió
GELAT	Base Dades Ítems Disseny Arquitectura	Apli. Inform. AD Pilotatge				
Comunicació/Publicacions Seminari d'Avaluació						

Treball de camp	Informe
Treball de camp	
Informe i difusió	

Consell Superior
d'AVALUACIÓ
del Sistema Educatiu

Document 3

**Consell Superior d'Avaluació
del Sistema Educatiu**

Període 2006-2010

Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

El Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, creat pel Decret 305/1993, de 9 de desembre, és l'òrgan assessor del Departament d'Ensenyament en matèria d'anàlisi i avaluació del sistema educatiu de nivell no universitari de Catalunya.

Els seus principals objectius són:

- Fer avaluacions del sistema educatiu català mitjançant els estudis d'avaluació propis de Catalunya, els estudis d'avaluació d'àmbit estatal coordinats per l'Institut de Evaluación del MEC i els estudis d'avaluació internacionals (PISA, SITES, etc.).
- Mantenir el sistema d'indicadors d'educació, la qual cosa comporta l'actualització i ampliació anual del sistema d'indicadors d'educació de Catalunya, homologable als sistemes d'indicadors estatals i internacionals, i la inclusió de sèries temporals que mostren l'evolució del sistema educatiu català.
- Fer recerques en avaluació per contrastar, complementar, ampliar i focalitzar els estudis d'avaluació. Són realitzades en col·laboració amb altres departaments de la Generalitat, amb les universitats i amb institucions especialitzades.
- Orientar els processos de millora i dur a terme estudis d'escenaris i d'estratègies d'actuació en àmbits educatius específics.

Les activitats més destacades dutes a terme pel Consell durant l'any 2006 són les següents:

Avaluacions del sistema educatiu

1.- Estudis propis de Catalunya

Avaluació de l'educació secundària obligatòria 2006

D'acord amb el Pla d'Avaluació del Departament d'Educació (abril 2005), el 2006 s'ha avaluat en profunditat l'etapa de l'educació secundària obligatòria. L'avaluació, aplicada a una mostra representativa d'alumnat de 4t d'ESO de Catalunya, ha comportat la realització de deu accions avaluatives, algunes dissenyades pel Consell, d'altres en col·laboració amb altres organismes del Departament de la Generalitat i d'altres que han comportat la participació en avaluacions internacionals. L'avaluació s'ha aplicat a una mostra de 1.500 alumnes, provinents de 51 centres.

Tres estudis de rendiment: PISA 2006 (estudi internacional que avalua les ciències de la naturalesa com a àrea prioritària, i també les matemàtiques i la comprensió lectora); ciències socials i anglès.

Dos estudis de context i de processos educatius: Estudi sociodemogràfic i lingüístic, realitzat en col·laboració amb la Secretaria de Política Lingüística; Avaluació global diagnòstica de centres, duta a terme per la Inspecció d'Educació.

Tres estudis monogràfics: Valors democràtics i educació ciutadana: Estudi sobre convivència escolar i seguretat a Catalunya, impulsat pel Departament d'Educació i el Departament d'Interior en col·laboració amb l'IDESCAT; Informe per a la millora del sistema educatiu de Catalunya, previst en l'Acord Estratègic de Competitivitat de 16 de febrer de 2006.

Una avaluació que proporciona dades de contrast: competències bàsiques de 2n d'ESO de l'àmbit matemàtic, feta per la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa.

Una avaluació sobre els mètodes d'ensenyament i aprenentatge i les TIC: participació en l'estudi internacional SITES 2006. S'han aplicat qüestionaris a uns 2.400 professionals d'uns 400 centres de Catalunya.

Avaluació de la formació professional reglada 2001-2008

El Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu ha promogut i coordinat l'avaluació de la formació professional reglada (cicles formatius de grau mitjà i cicles formatius de grau superior) des de l'any 2001 fins al 2008. Per a la realització de l'estudi s'ha creat un equip multidisciplinari, integrat per experts en cada un dels enfocaments des dels quals s'ha abordat l'avaluació de l'FP. L'estudi s'ha acabat el 2010.

L'estudi parteix de la premissa que l'avaluació de les polítiques i dels serveis públics és una necessitat política, de gestió i de millora, relacionada amb l'extensió del principi de governança definit per la Comissió Europea en el *Llibre blanc sobre la governança europea* (2001) com el "conjunt de normes, processos i comportaments que afecten la qualitat de l'exercici dels poders, en particular, la legitimitat, la transparència, la coherència, l'eficàcia i l'eficiència". Així doncs, l'avaluació té com a objectiu principal millorar unes situacions donades i les polítiques que s'hi porten a terme.

L'avaluació s'estructura en quatre àmbits, en cada un dels quals es desenvolupen unes línies d'actuació. Els quatre àmbits són els següents:

- L'ordenació del sistema de formació professional reglada.
- La política educativa i la gestió del sistema.
- Els efectius del sistema i la gestió dels centres.
- Les sortides i la continuïtat formativa dels graduats.

L'anàlisi s'ha fet des de cinc òptiques diferents que s'han configurat en línies:

Línia 1: anàlisi de l'adequació de l'estructura i dels continguts del sistema als requeriments de l'activitat economicoproductiva i de la cohesió social des del punt de vista del legislador.

Línia 2: anàlisi dels mecanismes de l'adequació de la formació a les necessitats i oportunitats de qualificació i a les demandes socials i ocupacionals existents a escala local, nacional, estatal i comunitària.

Línia 3: anàlisi de les condicions d'implantació de la formació professional reglada, per tant, es pren en consideració el rol del Departament d'Educació en la gestió del sistema.

Línia 4: anàlisi dels processos que porten a terme els centres d'FP i dels recursos de què disposen (components, estructura, gestió, processos d'ensenyament i aprenentatge).

Línia 5: anàlisi de les conseqüències de la política educativa aplicada i de la gestió dels recursos humans i materials esmerçats, així com de l'acció desenvolupada pels efectius del sistema.

Avaluació de sisè d'educació primària de 2009 i de 2010

Al darrer trimestre de l'any 2008 el conseller d'Educació va presentar al Parlament de Catalunya la iniciativa d'avaluar les competències bàsiques al final de l'educació primària l'any. Aquesta avaluació es va realitzar per primera vegada el maig del 2009 i per segona vegada el maig de 2010.

Aquesta avaluació comporta:

a) **Confecció de les proves.** Un total de 12 proves, titular i suplent, de cadascuna de les àrees a avaluar: llengua catalana, llengua castellana, llengua anglesa, llengua francesa, aranès i matemàtiques. Pilotatge de les mateixes en una mostra de centres i elaboració de les definitives (titular, suplent i una altra per a emergències)

b) Adaptació de proves per l'alumnat amb deficiències auditives i visuals.

c) Preparació de la normativa reguladora de tot el procés d'avaluació, juntament amb la Direcció General d'Atenció a la Comunitat Educativa i la Subdirecció General d'Inspecció.

d) **Elaboració dels criteris de correcció de les proves.** Un cop acordades les proves definitives s'han marcat els criteris de correcció de cadascuna de les proves.

e) **Elaboració de guies.** Per a l'aplicació de les proves s'han confeccionat guies específiques per aplicadors i aplicadores, per centres i per les Comissions d'aplicació.

c) **Elaboració d'Informes per a les famílies i els centres.** Elaboració de l'Informe de Sistema Educatiu (conjunt d'alumnat i de centres)

d) Comunicació amb els presidents de les comissions d'aplicació de les proves

e) Coordinació amb la Subdirecció General d'Inspecció i amb la D.G. d'Educació Bàsica i Batxillerat

DADES BÀSIQUES

	2009	2010
Competències avaluades	Lingüística: català, castellà, i aranès Matemàtica	Lingüística: català, castellà, llengua estrangera: anglès o francès i aranès Matemàtica
Nº alumnes	58.788	59.712
Nº comissions	77	79
Nº aplicadors	2.601	2.589
Nº correctors	978	1.043

f) Presentació dels Resultats al Consell Escolar de Catalunya a la Comissió d'Educació del Parlament de Catalunya i a les Juntes de directors de centres públics del Departament d'Educació i als inspectors referents dels diferents Serveis Territorials.

Pilotatge de l'expressió oral: lectura a primària 2009.

En una submostra de 50 centres es va pilotar, mitjançant tres textos de llengua catalana i tres textos de llengua castellana, el nivell lector d'un grup d'alumnes.

Com a continuïtat de l'avaluació de final de primària del 2009, durant el darrer trimestre de l'any s'han elaborat les proves del 2010 incorporant una prova en llengua estrangera. Un cop elaborades les proves, durant els mesos de novembre i desembre s'ha realitzat el pilotatge dels diferents models de proves.

Hi ha participat 1.925 alumnes pertanyents a 74 grups de 24 centres

Preparació aplicació 2011

L'aplicació de les proves del 2011 està prevista per als dies 4 i 5 de maig

AVALUACIÓ DE 4t ESO

A principis de febrer de 2009 es va començar a preparar la prova de **4t ESO**, de caràcter censal i externa. Es tractava de donar continuïtat a la prova de 6è de Primària, adaptant-la, però, a les característiques de 4t ESO, que és l'últim de l'etapa d'escolarització obligatòria. L'especificitat d'aquest curs és que l'avaluació final va lligada a l'obtenció del títol de graduat, i per tant orienta la futura vida escolar i professional de l'alumnat.

Durant l'any 2010 s'ha definit la prova, per tal de fer-la útil al professorat i l'alumnat. S'avaluen les competències bàsiques que s'han de tenir assolides al final de l'etapa obligatòria, seleccionant-ne les de caràcter instrumental (competència lingüística i competència matemàtica). Aquesta avaluació competencial ha de completar l'avaluació curricular feta pels centres i el professorat.

S'han elaborat cinc models diferents de cada prova, per tal de tenir una àmplia mostra d'ítems per a poder posteriorment extreure'n els que, d'acord amb els resultats del pilotatge, fossin més adients per a la prova definitiva. Durant la segona quinzena de maig i la primera de juny s'ha realitzat el pilotatge en un total de 29 centres de tipologia diversa, triats de manera aleatòria.

Posteriorment s'han analitzat els resultats tenint en compte la fiabilitat i la validesa dels diferents ítems i s'està elaborant la prova definitiva (titular, suplent i incidències).

També s'està preparant tota l'estructura i documentació per a la gestió de tot el procés.

L'aplicació generalitzada de la prova està prevista per al 7 i 8 d'abril

Avaluació del projecte eduCAT1x1. Curs 2009-2010

El Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu ha avaluat el projecte eduCAT1x1, introduït als centres educatius de Catalunya durant el curs 2009-2010. L'avaluació ha donat lloc a un informe, que es resumeix tot seguit.

L'informe d'avaluació *El projecte eduCAT1x1. Una aproximació en la perspectiva de les directores i directors de centres participants (curs 2009-2010)* recull i sintetitza les opinions i consideracions que ha manifestat, al final del primer any d'activitat, un grup reduït de directores i directors de centres educatius que participa en el projecte des del seu començament a l'inici d'aquest curs. La metodologia emprada en l'avaluació posa l'èmfasi en les seves visions i valoracions dels objectius del projecte, les oportunitats que obre, les dificultats que han experimentat i les expectatives de cara al futur.

L'informe comença amb un resum executiu de l'avaluació del projecte eduCAT1x1 i conté vuit capítols breus. El primer, que és la introducció, exposa els objectius, la metodologia i la mostra de l'avaluació. El segon presenta la visió i actitud dels directius i dels centres davant del projecte. El tercer analitza les actuacions fetes en l'àmbit de les infraestructures. El quart resumeix la percepció que tenen els directors i directores dels continguts digitals i la seva gestió. El cinquè explica els posicionaments dels centres davant del projecte 1x1. El sisè recull aspectes relacionats amb l'activitat acadèmica i la coordinació interna. El setè parla de les expectatives i preocupacions pel futur i el vuitè, unes acotacions finals.

2.- Estudis d'àmbit estatal

Avaluació de l'educació primària 2007

L'any 2007 s'ha avaluat exhaustivament l'educació primària d'acord amb el calendari previst en el Pla d'Avaluació del Departament d'Educació del 2005.

En aquest cas es tracta d'una avaluació que incorpora i amplia l'avaluació prevista pel Ministeri d'Educació i Ciència per mitjà de l'Institut d'Avaluació (IE), organisme que ha coordinat les avaluacions cícliques estatals de sisè curs de l'educació primària realitzades el 1995, el 1999 i el 2003. Els principals objectius d'aquesta avaluació són: conèixer els resultats de l'alumnat en finalitzar l'etapa, conèixer variables de context i de processos educatius en els centres, comparar els resultats de l'alumnat de Catalunya amb els de la resta de l'estat en les proves comunes i comparar els resultats d'enguany amb els de les edicions anteriors de l'estudi. Des del Consell s'han elaborat les proves

d'avaluació específiques de Catalunya (llengua catalana i coneixement del medi social i cultural de Catalunya) i s'ha participat en l'elaboració de les proves comunes de llengua castellana, coneixement del medi social i natural i llengua anglesa. El Consell ha dissenyat també un breu qüestionari d'usos lingüístics.

S'han aplicat proves per conèixer **resultats dels alumnes** en diferents àrees curriculars: coneixement del medi natural, social i cultural; llengua castellana; llengua anglesa, matemàtiques, coneixement del medi social i cultural de Catalunya i llengua catalana. També s'han aplicat qüestionaris per conèixer el **context escolar i familiar i els processos educatius en els centres.**

L'avaluació s'ha aplicat a una mostra de 3.247 alumnes provinents de 156 centres, triats aleatòriament i que reuneixen les condicions de representativitat estadística. Part d'aquests alumnes i centres han format part de la mostra estatal (1.595 alumnes de 68 centres). La grandària i característiques de la mostra permetrà obtenir i analitzar resultats globals i, també, resultats segregats per hàbitat i característiques socioeconòmiques de l'alumnat dels centres.

En els mateixos centres on s'han aplicat els diferents instruments d'avaluació (proves i qüestionaris a alumnat de 6è de primària) s'han aplicat també les proves de competències bàsiques, elaborades per la Direcció General de l'Educació Bàsica i el Batxillerat, a alumnat de 4t de primària. Els resultats en aquestes proves esdevindran un element de contrast i permetran completar la informació sobre **els resultats de competències bàsiques** de l'alumnat de 10 anys en el marc de l'avaluació iniciada l'any 2001 i que l'any 2007 s'ha referit especialment a l'àmbit lingüístic.

Avaluació diagnòstica 2009

Seguint les pautes marcades per la LOE i el seu desplegament posterior a Catalunya, el Consell ha treballat en les avaluacions diagnòstiques previstes per al 2009.

En primer lloc, s'han elaborat i pilotat les proves per a l'**avaluació diagnòstica censal**, que s'ha d'aplicar a tot l'alumnat de 4t d'educació primària i 2n d'ESO. Els objectius d'aquesta avaluació són els següents:

- Servir d'orientació als centres educatius.
- Proporcionar informació a les famílies i la comunitat educativa del centre.
- Proporcionar dades als centres educatius perquè prenguin les mesures oportunes per garantir que tot l'alumnat assoleixi les competències previstes per al nivell corresponent.
- Proporcionar dades perquè els centres educatius organitzin les mesures de reforç necessàries (al tercer cicle d'educació primària i al segon cicle d'ESO) per assolir les competències.

Les proves s'han aplicat mitjançant un sistema informàtic per facilitar-ne l'aplicació i correcció.

En segon lloc, s'han traduït i pilotat les proves per a l'**avaluació diagnòstica general** de caràcter mostral, que s'ha d'aplicar a una mostra d'alumnat de 4t d'educació primària. Els objectius d'aquesta avaluació són els següents:

- **Obtenir dades representatives del grau d'adquisició de les competències bàsiques del currículum a l'educació primària i secundària.**
- **Analitzar, valorar i reorientar, si cal, els dos primers cicles de l'educació primària i els dos primers cursos de l'ESO per aconseguir la formació i els aprenentatges previstos.**
- **Servir de marc de referència per a l'avaluació censal.**

Catalunya participa en aquesta avaluació, coordinada per l'Institut d'Avaluació del Ministeri d'Educació, tot formant part de la mostra estatal. No hi ha, doncs, mostra pròpia.

3.- Estudis d'àmbit internacional

Avaluació PISA 2006

Aplicació de les proves a una mostra de 51 centres de Catalunya durant l'any 2006. Durant l'any 2007 i 2008 anàlisi de resultats i elaboració de diferents Informes. Els resultats del PISA 2006 van ser analitzats conjuntament amb totes les dades obtingudes en l'Avaluació de l'ESO 2006

Avaluació PISA 2009

L'avaluació internacional PISA 2009 té la competència lectora com a àmbit prioritari d'avaluació. S'han avaluat, també, la competència matemàtica i la competència científica. Com en els cicles anteriors, Catalunya hi participa amb una ampliació de mostra.

Al llarg del 2008 s'ha efectuat el pilotatge de les proves d'avaluació i s'ha treballat en la formulació i traducció de les proves definitives. La novetat més important del PISA 2009 és que s'introdueix l'avaluació mitjançant el suport informàtic (ERA) en una submostra de centres i d'alumnes. La prova s'ha dut a terme l'any 2009 i el dia 7 de desembre del 2010 s'han presentant els resultats. El Departament d'Educació va organitzar una roda de premsa per presentar-los públicament. Els resultats de l'alumnat de 15 anys de Catalunya milloren els de l'avaluació del 2006 i se situen per sobre de la mitjana de l'OCDE i d'Espanya.

Actualment s'està treballant en la publicació dels resultats de PISA 2009 a Catalunya. El proper número dels «Quaderns d'avaluació» contindrà la síntesi de resultats, mentre que l'informe complet es publicarà en la col·lecció «Informes d'avaluació».

Estudi ICCS (International Civic and Citizenship Education Study)

L'Estudi Internacional sobre Educació Cívica i Ciutadana (ICCS) de 2009, promogut per la IEA, avalua els aprenentatges i la competència cívica i ciutadana adquirits per l'alumnat de segon curs d'educació secundària obligatòria (14 anys). Els instruments de l'estudi principal s'apliquen el 2009 i

amb els resultats obtinguts està previst fer dos informes: un informe internacional i un informe espanyol amb una comparació internacional. La publicació dels resultats a nivell internacional i estatal està prevista per a finals de 2010. En l'estudi principal ICCS hi participen 38 països: 25 països europeus, 6 països llatinoamericans i 5 països asiàtics.

L'estudi es du a terme amb alumnat de 2n curs d'ESO (14 anys) a 38 països. A més es passen qüestionaris al professorat i als directors i directores dels centres seleccionats. La mostra espanyola està constituïda per 150 centres (21 centres a Catalunya). A cada centre, un grup d'alumnat de segon curs d'ESO participa en l'estudi juntament amb 15 professors o professores d'entre el professorat d'aquesta etapa.

L'aplicació als centres de Catalunya s'ha dut a terme del 23 de març al 2 d'abril de 2009. Tècnics del Consell han visitat dos centres per veure com s'ha dut a terme l'aplicació i han omplert un "Registre d'observacions" que han enviat a Madrid.

Estudis SITES i ICILS

Fins el març de 2009 es va dur a terme la preparació de la versió definitiva de l'informe "Les TIC a l'ESO. Resultats i conclusions de l'estudi SITES 2006 a Catalunya", presentat al 5è Seminari d'Avaluació Educativa i publicat a la col·lecció "Informes d'Avaluació" (núm. 13). Complementant aquest informe es van publicar al web del Consell aproximadament 250 taules de dades no incloses al document imprès.

En aquest any s'ha considerat la possible incorporació de Catalunya a l'estudi "International Computer and Information Literacy Study" (ICILS), liderat per la International Association for the Evaluation of Educational Achievement (IEA), que té per objectiu avaluar el nivell de competència digital i de tractament de la informació de l'alumnat de diversos països. Aquest estudi enllaça conceptualment i metodològica amb l'estudi SITES 2006 en el que Catalunya va formar part d'una recerca reactiva als sistemes educatius de 22 països.
Avaluació i prospectiva de les TIC

Sota aquest apartat es realitza una actuació de seguiment d'investigacions i de projectes externs relatius a les TIC i l'educació. Entre aquests són de destacar, entre molts d'altres): 1) el projecte internacional "Assessment and Teaching of 21st Century Skills" dut a terme per Cisco, Intel i Microsoft i The University of Melbourne de definició de nous sistemes d'avaluació que mesurin les anomenades "destreses del segle XXI"; 2) l'informe "La integració de internet en la educació escolar espanyola" elaborat per la UOC per encàrrec de la Fundació Telefónica; 3) l'informe "ICT in European Schools: A Value and Cost Analysis of Microsoft and Open Source Technology Solutions", elaborat per Wipro amb el patrocini de Microsoft; i 4) Els informes "The 2009 Horizon Report" i "The 2009 Horizon Report: K-12 Edition" sobre les perspectives d'evolució de les tecnologies de la informació i de la comunicació en un horitzó de cinc anys.

En l'aspecte documental s'ha efectuat una recopilació d'articles i informacions sobre temes de prospectiva, recerca educativa, avaluació i testing.

També s'ha participat en activitats relacionades amb les TIC i l'educació, com per exemple, l'elaboració de les propostes del programa "Catalunya 4.0", dut a terme conjuntament per la Generalitat de Catalunya i Telefónica.

Actualització Sistema Indicators

S'ha treballat en el manteniment i actualització del volum anual del sistema d'indicators d'educació i també en la creació d'un motor de cerca que permeti consultar de manera àgil i fàcil els indicators a través d'Internet, seguint el programa de les Instruccions per a l'organització i el funcionament dels centres per al curs 2006-2007 que hi ha penjat a la pàgina web del Departament d'Educació.

Recerca

Trànsits i itineraris més enllà de l'ESO

Estudi realitzat en el marc d'un Conveni amb la UAB (Institut de Govern i Polítiques Públiques – IGOP). La finalitat de l'estudi és contribuir a aportar elements de coneixement i criteris per a una pràctica política dirigida a augmentar de forma gradual, equilibrada i equitativa la taxa d'escolarització als estudis secundaris postobligatoris, així com la seva finalització per part dels estudiants.

L'estudi té, com a objectius més específics, copsar el pes que determinades variables individuals tenen a l'hora de condicionar *la tria* dels estudis per part de l'alumnat en cada *cruïlla* del seu itinerari formatiu i les "*continuitats i discontinuïtats formatives*" en els diferents tipus d'estudis postobligatoris.

El col·lectiu diana de l'estudi ha estat l'alumnat de 4t d'ESO, de 2n de batxillerat, de 2n de cicles formatius de grau mitjà i de 2n de cicles formatius de grau superior. La mostra ha estat de 4.860 alumnes provinents de 56 centres.

El treball de camp de resposta als qüestionaris per part de l'alumnat s'ha realitzat via internet amb la col·laboració del professorat que ha facilitat els espais i temps de realització així com informació complementària sobre resultats escolars d'aquest alumnat.

Inici Projecte GELAT. Prova pilot 2008

El Projecte GELAT (Gestió en línia d'Avaluacions i Tests) ha estat objecte d'un pilot adreçat a provar una arquitectura tècnica en els seus aspectes tecnològics i instrumentals. En una mostra de més de vint centres educatius, s'han provat dues arquitectures, una de centralitzada i una altra de local, i s'han obtingut diverses conclusions en relació amb l'ús dels Quaderns Virtuals i de la plataforma Moodle, l'elaboració i presentació dels qüestionaris i la recollida de dades, la presentació d'estadístics, la col·laboració amb els centres educatius i

la càrrega del sistema. Aquests treballs s'han fet en col·laboració amb la Direcció de Serveis (Àrea TIC).

També en col·laboració amb la Direcció de Serveis (Àrea TIC), el Consell ha participat en un projecte d'estudi de l'impacte funcional i organitzatiu d'un sistema de gestió de proves en línia, així com dels requeriments tecnològics i operatius.